ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 22 KATOWICE, DNIA 16 SIERPNIA **1946**

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

389.

DEKRET

z dnia 13 czerwca 1946 r.

o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa.

(Przedruk z Dz.Ust.R.P. Nr 30, poz.192. z dn. 12 lipca 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Rozdział I.

Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu publicznemu.

Art. 1. § 1. Kto dopuszcza się gwałtownego zamachu na jednostkę sił zbrojnych polskich lub sprzymierzonych,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 lub więzienia dożywotniego.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się gwałtownego zamachu na posła do Krajowej Rady Narodowej, członka innej rady narodowej, urzędnika państwowego lub samorządowego, osobę należącą do sił zbrojnych polskich lub sprzymierzonych, albo członka związku zawodowego, organizacji politycznej albo organizacji społecznej o znaczeniu ogólno-państwowym podczas lub z powodu pełnienia przez nich obowiązków albo z powodu ich stanowiska lub przynależności do organizacji lub sił zbrojnych.

§ 3. Jeżeli z czynu określonego w § 1 lub § 2, wynikła śmierć lub ciężkie uszkodzenie ciała albo jeżeli sprawca dopuścił się gwałtownego zamachu przy użyciu broni lub w innych okolicznościach szczególnie niebezpiecznych,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 10 lub dożywotnio albo karze śmierci.

Art. 2. Kto publicznie bądź nawołuje do popełnienia zbrodni, określonej w art. 1, bądź ją pochwala,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3.

Art. 3. Kto dopuszcza się aktów sabotażu przez:

1) niszczenie lub czynienie niezdatnymi do użytku zakładów lub urządzeń użyteczności publicznej albo komunikacji publicznej bądź urządzeń służących obronie Państwa Polskiego lub sprzymierzonego;

2) uniemożliwienie lub utrudnienie prawidłowego działania zakładów lub urządzeń wymienionych w pkt 1);

3) wytwarzanie wbrew warunkom umówionej dostawy dla wojska przedmiotów zupełnie lub w znacznym stopniu niezdatnych do użytku,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 lub dożywotnio albo karze śmierci.

Art. 4. § 1. Kto bez zezwolenia wyrabia, gromadzi lub przechowuje broń palną, amunicję, materiały lub przyrządy wybuchowe albo inne przedmioty mogące sprowadzić niebezpieczeństwo powszechne,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 lub dożywotnio albo karze śmierci.

§ 2. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary albo nawet od kary uwolnić.

Art. 5. Obywatel polski, który wchodzi w porozumienie z osobą działającą w interesie obcego rządu lub obcej organizacji w celu działania na szkodę Państwa Polskiego,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5.

Art. 6. Obywatel polski, który w związku z działalnością na szkodę Państwa Polskiego przyjmuje od osoby działającej w interesie obcego rządu lub obcej organizacji dla siebie albo innej osoby korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę, bądź takiej korzyści żąda,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 lub dożywotnio albo karze śmierci.

Art. 7. Kto, działając na szkodę Państwa Polskiego, gromadzi lub przekazuje wiadomości, dokumenty lub inne przedmioty stanowiące tajemnicę państwową lub wojskową,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 lub dożywotnio albo karze śmierci.

Art. 8. § 1. Kto wprowadza w błąd władzę polską przez udzielenie jej fałszywych wiadomości lub dostarczenie podrobionych albo przerobionych dokumentów lub innych przedmiotów, mających znaczenie dla bezpieczeństwa Państwa Polskiego,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 lub dożywotnio albo karze śmierci.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto, oddając usługi władzy polskiej, wprowadza ją w błąd przez zatajenie przed nią okoliczności istotnej z działalności swej o stosunku do rządu państwa obcego.

Art. 9. Kto publicznie rozpowszechnia wiadomości, dokumenty lub inne dane, dotyczące obrony Państwa lub jego sił zbrojnych, których rozpowszechnianie może zagrażać interesom obrony Państwa albo co do których wydany został zakaz rozpowszechniania,

podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 10. Kto bez zezwolenia wyrabia lub posiada radiowy aparat nadawczy,

podlega karze więzienia.

Art. 11. Kto publicznie nawołuje do czynów, skierowanych przeciwko jedności sojuszniczej Państwa Polskiego z państwem sprzymierzonym,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3.

Art. 12. § 1. Kto podrabia lub przerabia pieniądz polski albo obcy lub usuwa oznakę jego umorzenia albo pieniądz taki puszcza w obieg,

podlega karze więzienia lub więzienia dożywotniego albo karze śmierci.

§ 2. Kto w celu popełnienia czynu, określonego w § 1:

1) sporządza, nabywa albo przechowuje środki techniczne;

2) pieniądz fałszywy przyjmuje, przechowuje, przenosi lub przewozi,

podlega karze więzienia.

§ 3. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do osoby, która przechowuje lub puszcza w obieg pieniądz fałszywy, otrzymany jako prawdziwy.

Art. 13. § 1. Kto czyni przygotowania do popełnienia przestępstwa, określonego w art. 1, 3 lub 7,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3.

§ 2. Kto w celu popełnienia przestępstwa, określonego w art. 1, 3 lub 7, wchodzi w porozumienie z innymi osobami,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 lub dożywotnio albo karze śmierci.

Art. 14. § 1. Kto bierze udział w związku mającym na celu zbrodnię lub udziela mu pomocy, w szczególności przez zaopatrywanie w środki ułatwiające osiągnięcie zamierzonego celu;

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 lub więzienia dożywotniego.

§ 2. Kto związek taki zakłada lub pełni w nim jakiekolwiek czynności kierownicze,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 10 lub dożywotnio albo karze śmierci.

Art. 15. § 1. Jeżeli czynu, określonego w art. 13, dopuści się poseł do Krajowej Rady Narodowej, członek innej rady narodowej, urzędnik państwowy lub samorządowy, osoba należąca do sił zbrojnych, przedstawiciel związku zawodowego, organizacji politycznej lub organizacji społecznej o znaczeniu ogólno-państwowym,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 lub dożywotnio albo karze śmierci.

§ 2. Jeżeli czynu, określonego w art 1, 3, 7 lub 14, dopuści się osoba wymieniona w § 1,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 10 lub dożywotnio albo karze śmierci.

Art. 16. § 1. Kto z wiedzą, że związek gromadzi środki walki orężnej, bierze w nim udział albo udziela pomocy takiemu związkowi lub powtarzającej się pomocy jego członkom,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 10 lub dożywotnio albo karze śmierci.

§ 2. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary lub nawet od kary uwolnić, jeżeli członkiem, któremu udzielono pomocy, jest małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra, o ile pomoc ta nie ma charakteru współdziałania w przestępstwie.

Art. 17. § 1. Nie podlega karze, kto, wziąwszy udział w porozumieniu (art. 13 § 2) lub w związku (art. 14), doniesie o nim władzy, powołanej do ścigania przestępstw, zanim władza dowiedziała się o jego istnieniu. Z bezkarności nie korzysta, kto doprowadził do powstania porozumienia lub związku z zamiarem ujawnienia go wobec władzy.

§ 2. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary lub nawet od kary uwolnić, jeżeli uczestnik porozumienia (art. 13 § 2) lub związku (art. 14), wiadomych już władzy, dobrowolnie zaniechał działalności przestępnej i ujawnił wobec władzy, powołanej do ścigania przestępstw, wiadome mu osoby należące do porozumienia lub związku oraz ich czyny przestępne i środki służące do ich popełnienia.

Art. 18. § 1. Kto, otrzymawszy wiarogodną wiadomość o przestępstwie, określonym w art. 1, 3, 4, 7, 13 lub 14 niniejszego dekretu albo w art. 85—88 kodeksu karnego Wojska Polskiego, nie zawiadomi natychmiast o tym władzy, powołanej do ścigania przestępstw,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Kto, sprawując władzę w zakresie administracji rządowej lub samorządowej, otrzymawszy wiarogodną wiadomość o popełnieniu na podległym mu obszarze przestępstw, wymienionych § 1, bądź o przebywaniu na tym obszarze członków porozumienia (art. 13 § 2) lub związku (art. 14), nie zawiadomi natychmiast o tym władzy, powołanej do ścigania przestępstw,

podlega karze więzienia do lat 10.

§ 3. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary albo nawet od kary uwolnić.

§ 4. Nie popełnia przestępstwa, kto zaniecha zawiadomienia, jeżeli z towarzyszących okoliczności miał dostateczną podstawę do przypuszczenia że władza wie o przestępstwie.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary lub nawet od kary uwolnić tego, kto zaniecha zawiadomienia z obawy przed odpowiedzialnością karną, grożącą jemu samemu albo jego małżonkowi, krewnym w linii prostej lub rodzeństwu. Nadzwyczajnego złagodzenia kary lub uwolnienia od kary nie stosuje się względem osób, wymienionych w § 2.

Rozdział II.

Przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu.

Art. 19. Kto przemocą lub groźbą karalną wywiera wpływ na czynności rad narodowych bądź tym czynnościom przeszkadza,

podlega karze więzienia.

Art. 20. Kto udaremnia lub utrudnia wprowadzenie w życie reformy rolnej lub nawołuje do czynów, skierowanych przeciw jej wykonaniu, albo publicznie pochwala takie czyny,

podlega karze więzienia.

Art. 21 § 1. Kto złośliwie uchyla się od ciążącego na nim z mocy ustawy powszechnego obowiązku świadczenia rzeczowego albo spełnienie takiego obowiązku, ciążącego na innej osobie, utrudnia lub udaremnia albo publicznie nawołuje, do uchylania się od obowiązku takiego świadczenia,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

§ 2. Kto, mając obowiązek ściągania świadczeń rzeczowych, obowiązku tego nie dopełnia,

podlega karze więzienia.

Art. 22. Kto rozpowszechnia fałszywe wiadomości, mogące wyrządzić istotną szkodę interesom Państwa Polskiego, bądź obniżyć powagę jego naczelnych organów,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 23. § 1. Kto rozpowszechnia lub w celu rozpowszechnienia sporządza, przechowuje lub przewozi pisma, druki lub wizerunki, nawołujące do popełnienia zbrodni lub pochwalające zbrodnie, lub których treść ma pozostawać tajemnicą wobec władzy państwowej albo które zawierają fałszywe wiadomości, mogące wyrządzić istotną szkodę interesom Państwa Polskiego bądź obniżyć powagę jego naczelnych organów.

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3.

§ 2. Jeżeli czyn, określony w paragrafie poprzedzającym, spowodował wielką szkodę dla Państwa, sprawca

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 lub więzienia dożywotniego.

Art. 24. § 1. Kto przechowuje pisma, druki lub wizerunki, wymienione w art. 23,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Nie popełnia przestępstwa, kto przechowuje takie przedmioty w celach usprawiedliwionych jego zawodem.

Art. 25. Kto znieważa, uszkadza lub usuwa wystawione publicznie:

1) godło, chorągiew lub inny znak państwowy polski, albo państwa sprzymierzonego;
2) pomnik lub inne dzieło, wzniesione w celu uczczenia lub upamiętnienia zdarzeń lub osób,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 26. Kto znieważa lub uszkadza zwłoki, bądź miejsce spoczynku żołnierza Wojska Polskiego lub sprzymierzonego, albo osoby, która padła ofiarą zbrodniczych działań faszystowskich,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 27. Jeżeli sprawca czynu, określonego w art. 25 lub 26, działa w okolicznościach szczególnie obciążających,

podlega karze więzienia do lat 10.

Art. 28. Kto publicznie lży, wyszydza lub poniża Naród Polski albo Państwo Polskie w okolicznościach, mogących wywołać szczególne zgorszenie lub oburzenie,

podlega karze więzienia do lat 10.

Art. 29. Kto publicznie lży, wyszydza lub poniża ustrój Państwa Polskiego albo pochwala faszyzm lub jakąkolwiek jego odmianę albo zbrodnie faszystowskie lub też publicznie nawołuje do ich popełnienia, bądź do wprowadzenia w Polsce instytucji o celach faszystowskich,

podlega karze więzienia do lat 10.

Art. 30. Kto publicznie nawołuje do waśni narodowościowych, wyznaniowych lub rasowych albo je pochwala,

podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 31. § 1. Kto publicznie lży, wyszydza lub poniża grupę ludności albo poszczególną osobę z powodu przynależności narodowościowej, wyznaniowej lub rasowej,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto narusza nietykalność cielesną lub zadaje lekkie uszkodzenie ciała człowiekowi z powodu jego przynależności narodowościowej, wyznaniowej lub rasowej.

Art. 32. Kto dopuszcza się czynu przestępnego skierowanego przeciwko grupie ludności lub poszczególnej osobie z powodu przynależności narodowościowej, wyznaniowej lub rasowej, jeżeli z czynu tego wynikła śmierć lub ciężkie uszkodzenie ciała albo nastąpiło zakłócenie normalnego biegu życia publicznego lub zagrożenie bezpieczeństwa powszechnego,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 lub dożywotnio albo karze śmierci.

Art. 33. Kto bierze udział w porozumieniu, mającym na celu popełnienie przestępstwa, określonego w art. 31 § 2 lub 32, albo zbiegowisku publicznym, które wspólnymi siłami dopuszczą się takiego przestępstwa,

podlega karze więzienia.

Art. 34. Kto wbrew swemu obowiązkowi nie przeciwdziała popełnieniu przestępstwa, określonego w art. 30—33,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 35. Kto bierze udział w związku o celach faszystowskich albo nawołuje do zakładania takiego związku lub brania w nim udziału,

podlega karze więzienia.

Art. 36. Kto bierze udział w związku, którego istnienie, ustrój albo cel ma pozostać tajemnicą wobec władzy państwowej,

podlega karze więzienia.

Art. 37. Kto nadal pełni czynności kierownicze w stowarzyszeniu, któremu władza odmówiła zalegalizowania,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 38. Kto, powołując się na swój wpływ na urzędnika (art. 46), podejmuje się pośrednictwa w załatwieniu przy jego pomocy sprawy urzędowej i za to przyjmuje dla siebie lub innej osoby korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę, bądź takiej korzyści żąda,

podlega karze więzienia.

Rozdział III.
Przestępstwa przeciwko interesom gospodarczym Państwa.

Art. 39. Kto w zakładach państwowych lub samorządowych albo działających z udziałem finansowym lub pod zarządem Państwa lub samorządu bądź też prowadzonych przez przedsiębiorstwa państwowe lub samorządowe albo przez instytucje prawa publicznego lub spółdzielnie:

1) ze szkodą dla interesów społecznych obniża poziom wytwórczości przez pogorszenie jakości wyrobów lub przez zmniejszenie wydajności pracy własnej albo podwładnego personelu;
2) uchylając się od wykonania ciążącego na nim obowiązku przedsiębrania należytych starań o urządzenie techniczne zakładu albo o jego surowce lub towary, pogarsza znacznie stan tych urządzeń albo marnotrawi surowce lub towary,

podlega karze więzienia.

Art. 40. § 1. Kto wbrew zarządzeniu władzy lub uprawnionego organu wprowadza do wolnego obrotu handlowego towary przeznaczone dla planowego rozdziału między ludność,

podlega karze więzienia.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 41. § 1. Kto działa na szkodę interesu publicznego w zakresie planowego rozdziału towarów między ludność przez niedopełnienie zleconych mu czynności albo przez rozporządzenie towarami niezgodnie ze zleceniem lub obowiązującymi przepisami,

podlega karze więzienia.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 42. Kto, będąc przełożonym albo pracodawcą, złośliwie lub uporczywie uchyla się od wykonania ciążącego na nim ustawowego lub społecznego obowiązku dbałości o dobro pracowników i przez to naraża ich na szkodę,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 43. § 1. Kto przywłaszcza lub zabiera w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome pozbawione należytej ochrony w związku z wojną lub na skutek innego nadzwyczajnego zdarzenia,

podlega karze więzienia.

§ 2. W przypadkach mniejszej wagi sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a gdy sprawca z nędzy zabrał celem użycia małej wartości przedmiot pierwszej potrzeby — nawet od kary uwolnić.

Art. 44. § 1. Kto wykracza przeciwko zakazowi wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziem Odzyskanych (art. 66),

podlega karze więzienia do lat 3 i grzywny.

§ 2. W przypadkach mniejszej wagi, sąd może wymierzyć karę aresztu lub grzywny.

Art. 45. Kto w związku z mającym nastąpić przesiedleniem na terytorium innego państwa wbrew przepisom wydanym na podstawie art. 65 zbywa, nabywa, ukrywa, uszkadza lub czyni niezdatnym do użytku mienie własne lub cudze

podlega karze więzienia do lat 3 albo aresztu do lat 3.

Rozdział IV.

Przepisy szczególne.

Art. 46. § 1 Odpowiedzialności karnej, przewidzianej dla urzędników, ulegają oprócz osób wymienionych w art. 292 kodeksu karnego 1932 r. nadto funkcjonariusze przedsiębiorstw państwowych lub samorządowych albo działających z udziałem finansowym Państwa lub samorządu albo znajdujących się pod zarządem państwowym lub samorządowym, nadto organizacji mających zlecone czynności w zakresie zarządu państwowego lub samorządowego

§ 2. Na równi z osobami, wymienionymi w § 1, odpowiedzialności karnej ulegają członkowie władz i funkcjonariusze spółdzielni oraz związku rewizyjnego spółdzielni.

Art. 47. Nie podlega karze, kto na żądanie udzielił lub obiecał udzielić urzędnikowi (art. 46) albo innej osobie korzyści majątkowej lub osobistej w związku z jego urzędowaniem, jeżeli powiadomił o tym władzę, powołaną do ścigania przestępstw, zanim władza ta dowiedziała się o tym, lub najpóźniej przy pierwszym przesłuchaniu w toku postępowania karnego ujawnił prawdę.

Art. 48. Jeżeli ze zbrodni lub umyślnego występku wynikła albo wyniknąć mogła szkoda w zakresie prawidłowego funkcjonowania środków komunikacji publicznej lub bezpieczeństwa osób albo mienia w związku z przewozem takimi środkami, sąd, gdy za dane przestępstwo ustawa przewiduje karę niższą, wymierza karę więzienia.

Art. 49. § 1. W razie skazania na karę śmierci lub więzienia dożywotniego, jak również w razie skazania za przestępstwa, określone w art. 1 § 3 i art. 16 § 1, sąd orzeka, jako karę dodatkową, przepadek całego majątku skazanego.

§ 2. W razie skazania na karę więzienia sąd może orzec utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych oraz przepadek majątku skazanego w całości lub określonego przedmiotu majątkowego.

§ 3. W razie skazania na karę śmierci lub na karę więzienia sąd może orzec przepadek majątku osób pozostających ze skazanym we wspólności małżeńskiej lub rodzinnej, z wyłączeniem jednak majątku tych osób, pochodzącego z ich dorobku własnego lub spadku albo darowizny, nie pochodzącej od skazanego.

§ 4. Przepadły majątek przechodzi na własność Skarbu Państwa z zastrzeżeniem praw osób trzecich, nie przenoszących wartości przepadłego majątku.

§ 5. Przepadek nie dotyczy przedmiotów, wyłączonych z mocy prawa spod egzekucji.

Art. 50. § 1. Do przestępstw, objętych niniejszym dekretem, sądy wojskowe stosują przepisy części ogólnej kodeksu karnego Wojska Polskiego.

§ 2. Karę więzienia, za przestępstwa określone w dekrecie niniejszym oraz w art. 85—88 kodeksu karnego Wojska Polskiego, wymierza się w granicach od 6 miesięcy do lat 15, a karę aresztu od tygodnia do lat 5, również gdy orzekają sądy wojskowe.

§ 3. Zamiast przepisów rozdziału X oraz art. 54 i 55 kodeksu karnego Wojska Polskiego sądy wojskowe do przestępstw, wskazanych w § 2, stosują przepisy rozdziału IX oraz art. 59 kodeksu karnego 1932 r.

Rozdział V.

Przepisy o postępowaniu.

Art. 51. W sprawach o przestępstwa, przewidziane w rozdziale I niniejszego dekretu oraz w art. 85—88 kodeksu karnego Wojska Polskiego, właściwe są sądy wojskowe także względem osób podlegających orzecznictwu sądów powszechnych, jednak w przypadkach przestępstwa z art. 14 niniejszego dekretu tylko o tyle, o ile związek ma na celu jedno z wyżej wskazanych przestępstw.

Art. 52. § 1. Sprawy o przestępstwa, przewidziane w dekrecie niniejszym, o ile sprawca nie podlega odpowiedzialności przed sądami wojskowymi, rozpoznają sądy okręgowe w składzie jednego sędziego, jako przewodniczącego, i dwóch ławników z listy, ustalonej przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwej ze względu na siedzibę sądu okręgowego.

§ 2. Sąd nie przestaje być właściwy, jeżeli na podstawie okoliczności, które wyszły na jaw w toku rozprawy, zachodzi potrzeba zmiany kwalifikacji czynu, zarzucanego oskarżonemu, na przestępstwo, nie objęte niniejszym dekretem.

Art. 53. W każdym sądzie okręgowym tworzy się wydział powołany do rozpoznawania spraw określonych w art. 52.

Art. 54. § 1. Ławnicy w sprawowaniu swego urzędu są niezawiśli i podlegają tylko ustawom.

§ 2. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości określi bliżej tryb powołania ławników oraz ich prawa i obowiązki.

Art. 55. § 1. W sprawach o przestępstwa, określone w dekrecie niniejszym, o ile należą do właściwości sądów wojskowych, postępowanie przygotowawcze prowadzą organa bezpieczeństwa publicznego, jeżeli nie zostało lub nie zostanie wszczęte postępowanie przez prokuratora wojskowego.

§ 2. Nad postępowaniem przygotowawczym, prowadzonym przez organa bezpieczeństwa publicznego, sprawuje nadzór prokurator wojskowy.

§ 3. Po ukończeniu postępowania przygotowawczego organa bezpieczeństwa publicznego przesyłają akta sprawy właściwemu prokuratorowi wojskowemu.

Art. 56. § 1. W sprawach o przestępstwa, objęte dekretem niniejszym, a nie należące do właściwości sądów wojskowych, stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego z poniżej wskazanymi zmianami.

§ 2. Przepisy art. 55 dekretu niniejszego mają odpowiednie zastosowanie.

Art. 57. W postępowaniu przygotowawczym, prowadzonym przez organa bezpieczeństwa publicznego:

1) organa bezpieczeństwa publicznego zawiadamiają niezwłocznie prokuratora o rozpoczęciu każdego dochodzenia;
2) odmowa ścigania lub umorzenie dochodzenia przez organa bezpieczeństwa publicznego wymaga zgody prokuratora;
3) postanowienia w przedmiocie zastosowania środków zapobiegawczych, wszczęcia śledztwa, przedłużenia w toku dochodzenia aresztu, przepadku kaucji lub ściągnięcia sumy poręczenia wydaje prokurator;
4) oficerowie śledczy bezpieczeństwa publicznego korzystają z praw służących według kodeksu postępowania karnego sędziom śledczym z wyjątkiem prawa wydawania postanowień przewidzianych w pkt 3);
5) jeżeli doprowadzenie zatrzymanego do prokuratora jest połączone z niewspółmiernymi trudnościami stosuje się przepis art. 168 kodeksu postępowania karnego.

Art. 58. W toku postępowania przygotowawczego prokurator korzysta z praw, które służą według kodeksu postępowania karnego zarówno prokuratorowi, jak i sędziemu śledczemu, przy czym przepis art. 57 pkt 5) ma zastosowanie.

Art. 59. Gdy do rozpoznania zażaleń na postanowienia sądu okręgowego właściwy jest według kodeksu postępowania karnego sąd apelacyjny, zażalenia

te rozstrzyga ostatecznie sąd okręgowy w składzie dwóch sędziów i trzech ławników.

Art. 60. Na postanowienia i zarządzenia prokuratora służy stronom zażalenie, które rozstrzyga ostatecznie sąd okręgowy.

Art. 61. Od wyroków sądów okręgowych służy stronom kasacja do Sądu Najwyższego.

Art. 62. Jeżeli Sąd Najwyższy uzna, że nie ma obrazy przepisów postępowania sądowego, a zachodzi nieprawidłowe zastosowanie ustawy przy określeniu przestępstwa lub wymierzeniu kary, może, uchylając wyrok, sam orzec co do istoty sprawy. Sąd Najwyższy nie jest związany w tym przypadku karą, orzeczoną w zaskarżonym wyroku, jest natomiast związany ustalonym w wyroku stanem faktycznym; przepis art. 500 lit. a) kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

Art. 63. § 1. Sąd Najwyższy, rozpoznając kasację, uchyla wyrok sądu okręgowego niezależnie od wniosku strony, jeżeli poweźmie poważne wątpliwości co do prawidłowości ustaleń faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku.

§ 2. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy przez sąd okręgowy przepis art. 500 lit. a) stosuje się odpowiednio.

Art. 64. W sprawach rozpoznawanych przez sąd okręgowy (art. 52) o wznowieniu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem orzeka Sąd Najwyższy.

Rozdział VI.

Upoważnienie Ministrów.

Art. 65. Ministra Ziem Odzyskanych oraz Ministra Administracji Publicznej, każdego w jego zakresie działania, upoważnia się do wydawania w drodze rozporządzeń przepisów, dotyczących obrotu i rozporządzenia mieniem w związku z przesiedlaniem ludności.

Art. 66. Ministra Ziem Odzyskanych upoważnia się do wydawania rozporządzeń w przedmiocie zakazu wywozu mienia ruchomego z obszaru Ziem Odzyskanych.

Rozdział VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 67. § 1. Sprawy o przestępstwa, do których stosuje się przepisy prawa materialnego, zawarte w niniejszym dekrecie (art. 2 kodeksu karnego 1932 r. i art. 2 kodeksu karnego Wojska Polskiego) toczą się według przepisów procesowych tego dekretu.

§ 2. Sprawy, wszczęte na podstawie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 300), toczą się dalej według przepisów procesowych niniejszego dekretu, chyba że rozpoczęto już rozprawę główną w pierwszej instancji.

Art. 68. Na czas trwania mocy obowiązującej niniejszego dekretu zawiesza się moc prawną przepisów kodeksu karnego 1932 r. w zakresie unormowanym w niniejszym dekrecie, a które obowiązywały przed wejściem w życie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa.

Art. 69. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu traci moc obowiązującą dekret z dnia 16 listopada 1945 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 300).

Art. 70. Do czasu wydania rozporządzenia, przewidzianego w art. 54 § 2, zachowują moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1945 r. o trybie powoływania oraz o prawach i obowiązkach ławników w postępowaniu doraźnym i w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 303).

Art. 71. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

Art. 72. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
w/z Prezes Rady Ministrów i Minister Ziem Odzysk.:
Władysław Gomułka
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski, Marszałek Polski
Minister Bezpiecz. Publ.: Stanisław Radkiewicz
Minister Administr. Publ.: Władysław Kiernik

390.

DEKRET

z dnia 13 czerwca 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 193 z dnia 12 lipca 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301) wprowadza się zmiany następujące:

1) Art. 1 ust. (1) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przestępstwa urzędnicze z art. 286 §§ 1 i 2 oraz z art. 287".

2) Art. 1 ust. (2) otrzymuje brzmienie:

„(2) Ponadto podlegają postępowaniu doraźnemu przestępstwa, przewidziane w art. 32 i 43 § 1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192) oraz w art. 33 tego dekretu, o ile chodzi o udział w porozumieniu, mającym na celu popełnienie przestępstwa, określonego w art. 32, albo w zbiegowisku publicznym, które wspólnymi siłami dopuszcza się takiego przestępstwa".

3) Art. 2 ust. (1) pkt c) otrzymuje brzmienie:

„c) karę więzienia na czas nie krótszy od lat 3 oraz".

4) Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. (1) W sprawach o przestępstwa, podlegające postępowaniu doraźnemu, zastosowanie aresztu tymczasowego jest obowiązkowe. Aresztowanie tymczasowe zarządza się, jeżeli zarzut co do popełnienia przez podejrzanego przestępstwa, podlegającego postępowaniu doraźnemu, uznano za wiarogodny.

(2) Aresztowanie tymczasowe zarządza prokurator. Jeżeli doprowadzenie zatrzymanego do prokuratora jest połączone z niewspółmiernymi trudnościami, aresztowanie tymczasowe zarządza sędzia grodzki lub sędzia śledczy.

(3) Na postanowienie w przedmiocie tymczasowego aresztowania służy zażalenie do sądu okręgowego (art. 3)".

5) Dotychczasowa treść art. 13 staje się ustępem pierwszym, a jako ust. (2) wprowadza się przepis w brzmieniu:

„(2) Jeżeli szczególnie zawiłe okoliczności sprawy wyjdą na jaw w toku rozprawy głównej, sąd z własnej inicjatywy może przekazać sprawę na drogę postępowania zwyczajnego".

6) Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. (1) Pod odbyciu narady sąd niezwłocznie wydaje wyrok; odroczenie ogłoszenia sentencji wyroku jest niedopuszczalne.

(2) Wyrok powinien być uzasadniony na piśmie w ciągu 24 godzin po jego ogłoszeniu.

(3) Wyrok z uzasadnieniem należy doręczyć niezwłocznie prokuratorowi i oskarżonemu".

7) Po art. 17 wprowadza się nowe art. 17^1, 17^2, 17^3, 17^4 i 17^5 w brzmieniu:

„Art. 17^1. W razie wyroku uniewinniającego wypuszczenie oskarżonego na wolność następuje po uprawomocnieniu się wyroku, chyba że prokurator wcześniej zgłosi wniosek o uchylenie środka zapobiegawczego.

Art. 17². (1) Apelację od wyroku sądu okręgowego może założyć zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego — tylko prokurator.

(2) Termin do wniesienia apelacji wynosi 3 dni, liczy się od daty doręczenia prokuratorowi odpisu wyroku z uzasadnieniem i jest zawity; przepisu o zapowiedzeniu apelacji nie stosuje się.

Art. 17³. Do postępowania w sądzie apelacyjnym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu doraźnym w sądzie okręgowym oraz przepisy kodeksu postępowania karnego o postępowaniu odwoławczym z następującymi zmianami:

1) sąd apelacyjny orzeka w składzie 3 sędziów;

2) oskarżonego aresztowanego sprowadza się zawsze na rozprawę odwoławczą;

3) przepis art. 13 dekretu niniejszego nie ma zastosowania.

Art. 17⁴. Sądy: okręgowy i apelacyjny wymierzają karę śmierci tylko w przypadku jednomyślności zarówno co do winy, jak i co do zastosowania kary śmierci.

Art. 17⁵. Wyroki sądu apelacyjnego oraz postanowienia sądu okręgowego i apelacyjnego nie podlegają zaskarżeniu".

Art. 2. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do przestępstw, popełnionych po jego wejściu w życie.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Sprawiedliwości i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Sprawiedliwości: Leon Chajn
Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

391.
DEKRET
z dnia 25 czerwca 1946 r.

o przystosowaniu przepisów o postępowaniu doraźnym do postępowania przed sądami wojskowymi.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 30. poz. 194 z dnia 12 lipca 1946 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W postępowaniu przed sądami wojskowymi stosuje się przepisy niniejszego dekretu do spraw o przestępstwa:

1) wymienione w art. 1 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301), zmienionego dekretem z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 193);
2) z art. 118 § 3, 149, 172 § 2, 175 § 2, 177 § 2, 178 i 179 kodeksu karnego Wojska Polskiego;
3) z art. 4 § 1 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30. poz. 192);
4) z art. 1, 2, 3 pkt. 1 i art. 13—16 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 192) oraz z art. 85—88 kodeksu karnego Wojska Polskiego — jeżeli sprawca był zaopatrzony w broń albo gdy schwytany został w czasie zbrojnego gwałtu lub oporu.

Art. 2. W sprawach o przestępstwa wskazane w art. 1:

1) wymierza się kary przewidziane w art. 2 dekretu o postępowaniu doraźnym;
2) zastosowanie aresztu tymczasowego jest obowiązkowe;
3) prowadzi się tylko dochodzenie;
4) akt oskarżenia powinien zawierać wniosek o rozpoznanie sprawy z zastosowaniem przepisów niniejszego dekretu;
5) sąd może na wniosek prokuratora postanowić rozpoznanie sprawy bez zastosowania przepisów niniejszego dekretu w przypadkach, w których ze względu na okoliczności czynu nie należy przewidywać wymierzenia szczególnie surowej kary albo w których od chwili popełnienia przestępstwa upłynął długi okres czasu albo w razie szczególnie zawiłych okoliczności sprawy;
6) udział obrońcy w rozprawie jest obowiązkowy;
7) odroczenie wydania wyroku jest niedopuszczalne;
8) skargę rewizyjną zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego może wnieść tylko prokurator wojskowy w terminie zawitym 3 dni, co nie narusza przepisów kodeksu wojskowego postępowania karnego o nadzorze sądowym;
9) sąd wymierza karę śmieci tylko w przypadku jednomyślności zarówno co do winy, jak i co do kary.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Obrony Narodowej.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą równocześnie z dekretem o postępowaniu doraźnym.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów: Edward Osóbka-Morawski
Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski, Marszałek Polski

392.
ROZPORZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO
z dnia 9 lipca 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 27 listopada 1945 r. o podziale powiatu kluczborskiego na gminy wiejskie i gromady.

§ 1.

Rozporządzenie Wojewody Śląsko-Dąbrowskiego z dnia 27 listopada 1945 r. o podziale powiatu kluczborskiego w województwie śląsko-dąbrowskim na gminy wiejskie i gromady (Śl.-Dąbr. Dz. Wojew. Nr. 34 poz. 461) zmienia się jak następuje:

1) Punkt 2 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:
„2. Gmina Krzywiczyny z siedzibą urzędową w Krzywiczynach. W skład tej gminy wchodzą następujące miejscowości jako gromady:
1. Krzywiczyny,
2. Komorzno.
3. Świniary Wielkie, obejmująca miejscowości Świniary Małe i Świniary Wielkie,
4. Szymonków".

2) Punkt 3 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:
„3. Gminę Ligota Zamecka z siedzibą urzędową w Ligocie Zameckiej.
W skład tej gminy wchodzą następujące miejscowości jako gromady:
1. Bąków, obejmująca miejscowości Bąków i Brzezinka
2. Bogduńczowice.
3. Kujakowice Dolne.
4. Kujakowice Górne.
5. Kuniów.
6. Ligota Zamecka, obejmująca miejscowości Ligota Górna i Ligota Zamecka,
7. Nagodowice obejmująca miejscowości Budkowice, Nagodowice i Prytwice".

3) Punkt 5 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:
„5. Gminę Skałągi z siedzibą urzędową w Skałągach.
W skład tej gminy wchodzą następujące miejscowości jako gromady:
1. Biskupice.
2. Bruny.
3. Brzezinki
4. Jakubowice.
5. Kochłowice.

6. Proślice.
7. Rożnów,
8. Skałągi, obejmująca miejscowości Skałągi i Skałąska Kolonia".

4) Punkt 6 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:
„6. Gminę Smardy Dolne z siedzibą urzędową w Smardach Dolnych.
W skład tej gminy wchodzą następujące miejscowości jako gromady:
1. Biertółcice,
2. Gortatów,
3. Ligota Dolna,
4. Markotów,
5. Markotów Mały,
6. Smardy Górne, obejmująca miejscowości Smardy Dolne i Smardy Górne,
7. Stare Czaple, obejmująca miejscowości Stare Czaple i Wolne Czaple,
8. Szywałd".

5) Punkt 7 § 1 otrzymuje następujące brzmienie:
„7. Gminę Wierzbica Polska z siedzibą urzędową w Wierzbicy Polskiej.
W skład tej gminy wchodzą następujące miejscowości jako gromady:
1. Brynica,
2. Duczów Wielki, obejmująca miejscowości Duczów Mały i Duczów Wielki,
3. Gierołcice,
5. Ligota Wołczyńska,
6. Wąsice,
7. Wierzbica Dolna,
8. Wierzbica Polska".

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda
wz. (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

393.

ZARZĄDZENIE

NACZELNIKA OKRĘGU ADMINISTRACJI MIAR

w Katowicach
z dnia 2 sierpnia 1946 r.

w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w roku 1946 w powiatach: strzeleckim i gliwickim.

Na mocy art. 20 Dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. 1928 r. Nr 72, poz. 661) i art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. 1919 r. Nr 74, poz. 429) oraz w myśl art. 12 powołanego Dekretu, zarządzam w roku 1946 publiczne zbiórki legalizacyjne w powiatach: strzeleckim i gliwickim w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych według następującego planu:

I w powiecie strzeleckim:

1. w Ujeździe od dnia 9 sierpnia do dnia 10 sierpnia włącznie dla gminy Ujazd,

2. w Zimnej Wódce od dnia 12 sierpnia do dnia 13 sierpnia włącznie dla gminy Zimna Wódka,

3. w Leśnicy od dnia 14 sierpnia do dnia 19 sierpnia włącznie dla gmin: Leśnica, Góra św. Anny i Zdzieszowice,

4. w Gogolinie od dnia 20 sierpnia do dnia 24 sierpnia włącznie dla gmin: Gogolin i Odmęt,

5. w Izbicku od dnia 26 sierpnia do dnia 27 sierpnia włącznie dla gminy Izbicko,

6. w Rozmierce od dnia 28 sierpnia do dnia 29 sierpnia włącznie dla gminy Rozmierka,

7. w Staniszczu Wielkim od dnia 30 sierpnia do dnia 31 sierpnia włącznie dla gminy Staniszcze Wielkie,

8. w Zawadzkim od dnia 2 września do dnia 3 września włącznie dla gminy Zawadzkie,

9. w Kielczy od dnia 4 września do dnia 5 września włącznie dla gminy Kielcza,

10. w Imielnicy od dnia 6 września do dnia 7 września włącznie dla gminy Imielnica,

11. w Strzelcach od dnia 9 września do dnia 14 września włącznie dla gminy Strzelce,

12. w Błotnicy od dnia 16 września do dnia 17 września włącznie dla gminy Błotnica.

II w powiecie gliwickim:

1. w Toszku od dnia 18 września do dnia 28 września włącznie dla gminy Toszek,

2. w Świbiu od dnia 30 września do dnia 3 października włącznie dla gminy Świbie,

3. w Wielowsi od dnia 4 października do dnia 8 października włącznie dla gminy Wielowieś,

4. w Tworogu od dnia 9 października do dnia 11 października włącznie dla gminy Tworóg,

5. w Łubiu od dnia 12 października do dnia 15 października włącznie dla gminy Łubie,

6. w Pyskowicach od dnia 16 października do dnia 18 października włącznie dla gminy Pyskowice,

7. w Kamieńcu od dnia 19 października do dnia 22 października włącznie dla gminy Kamieniec,

8. w Łabędach od dnia 23 października do dnia 25 października włącznie dla gminy Łabędy,

9. w Pławniowicach od dnia 26 października do dnia 30 października włącznie dla gminy Pławniowice,

10. w Rudzieńcu od dnia 31 października do dnia 2 listopada włącznie dla gminy Rudzieniec,

11. w Sośnicowicach od dnia 4 listopada do dnia 5 listopada włącznie dla gminy Sośnicowice,

12. w Nieborowicach od dnia 6 listopada do dnia 11 listopada włącznie dla gminy Szywałd.

W myśl art. 20 Dekretu o miarach zarządy gminne winny:

1. ogłosić o czasie i miejscu, w których ma się odbywać zbiórka legalizacyjna dla danej gminy,

2. dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednie pomieszczenia,

3. okazywać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorium gminy.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych i nierzetelnych będą karani w myśl art. 23 Dekretu o miarach grzywną do 10.000 zł i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar.
OUM5 Nr 46.2655.1

Naczelnik okręgu administracji miar:
(—) S. Dawidowicz

394.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. BG. IV. 82 a/46 Katowice, dnia 18. czerwca 1946 r.

PISMO OKÓLNE

w sprawie zasad prowadzenia stołówek.

Ob. Ob. Starostowie Powiatowi i Grodzcy (wszyscy) oraz Kierownicy władz i urzędów oraz zakładów mi podległych (wszyscy) na terenie Województwa Śl.-Dąbr.

Wyniki kontroli przeprowadzonych przez organa kontrolne tut. Urzędu Wojewódzkiego w stołówkach przy niektórych władzach I instancji wzgl. urzędach, zakładach i instytucjach mi podległych wykazały, że wiele stołówek nie prowadzi rachunkowości dla wykazania w każdej chwili jasno, dokładnie i przejrzyście obrazu swej gospodarki pieniężnej i materiałowej.

Ponadto w wielu stołówkach stwierdzono cały szereg niewłaściwości zarówno w gospodarowaniu funduszami, jak i artykułami spożywczymi czego powodem był niejednokrotnie brak jakichkolwiek znajomości w zasadach prawidłowego, celowego i oszczędnego gospodarowania. Stąd też pochodzi ten znamienny fakt, że wielu ludzi, prowadzących dzisiaj stołówki usiłuje narzekaniem stworzyć przekonanie, że źle funkcjonujące stołówki mają swe źródło w ogólnie ciężkiej sytuacji aprowizacyjnej kraju, a nie widzą natomiast kosztownych i karygodnych błędów, jakie po-

pełniają sami, częstokroć takich, które w skutkach powodują cały szereg niedomagań, a co zatem idzie są przyczyną wydawania złego względnie nieodpowiedniego pożywienia itd. Nie widzą również skutków tych błędów, jakie spowodowane są sumą drobnych przeoczeń w kierowaniu stołówką, błędów w organizacji stołówek w ogóle, w szczególności błędów w prowadzeniu rachunkowości kuchni, magazynu itp., które pozornie tylko powodują nikłe względnie nic nieznaczące straty **w istocie rzeczy jednak decydują** wyraźnie o jakości i ilości podawanego pożywienia.

Badanie gospodarki stołówek w własnym zakresie, szukanie w niej wad i usuwanie ich w sposób rozumny i stanowczy da niewątpliwie więcej korzyści, niż ciągłe domaganie się zwiększenia zasiłków pod postacią dotacji skarbowych względnie w naturaliach.

Nadmieniam, że wiele stołówek było tworzonych wzgl. organizowanych na prędce **bez należytego przygotowania** (pomieszczenia, urządzenia, doboru personelu itp.) mimo to, wyniki kontrolne wykazały, że wszędzie tam gdzie zarządy i personel stołówek kierowały się czystością intencji w powierzonych im zadaniach oraz wykazały pracę twórczą — jakość pożywienia wydawana jest o wiele lepsza niż wszędzie tam, gdzie czynnik gospodarujący stołówkami zalet tych nie wykazuje.

W związku z powyższym uważam za konieczne, by gospodarka stołówek przy wszystkich władzach I instancji, oraz urzędach, zakładach i instytucjach mi podległych prowadzona była jednolicie i zgodnie z wytycznymi, jakie zawierają zasady ich prowadzenia o których niżej mowa.

Ponadto załączone zasady prowadzenia stołówek będą miały na celu przez usunięcie dotychczasowych niedomagań w ich prowadzeniu — spowodowanie wydawania lepszego jakościowo pożywienia zaś resztę — liczę na to niewątpliwie — zrobią wyrobione społecznie i fachowo zarządy stołówek oraz personel w tych stołówkach zatrudniony.

Wojewoda:
wz. płk. Ziętek, Wicewojewoda.

Załącznik.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr. BG. IV — 82 a/46 Katowice, dnia 18. 6. 1946 r.

Zasady prowadzenia stołówek przy władzach I instancji oraz urzędach, zakładach i instytucjach podległych Wojewodzie Śl.-Dąbr. opracowane na podstawie instrukcji Ministerstwa Aprowizacji i Handlu Nr XI. P. R. 45 r. w sprawie organizacji i zaopatrzenia kartkowego.

I. W celu ustalenia jednolitego systemu prowadzenia stołówek dla pracowników zatrudnionych w służbie państwowej przy władzach I. instancji oraz urzędach, zakładach i instytucjach mi podległych zarządzam co następuje:

1) pracownicy zatrudnieni w służbie publiczno-prawnej itp., mogą korzystać z zaopatrzenia stołówkowego, które rozróżniamy:
   a) dożywiające,
   b) całkowite zaopatrzenie.
2) do zaopatrzenia dożywiającego zalicza się stołówki pracownicze przygotowujące jeden posiłek dziennie, a w szczególności obiad z produktów otrzymanych w/g dodatkowych norm stołówkowych. Całkowite natomiast zaopatrzenie stołówkowe obejmuje stołówki pracownicze wydające całodzienne utrzymanie.
3) organa, prowadzące stołówki dożywiające, nie wycinają żadnych kuponów z kart zaopatrzenia dożywianych osób, natomiast instytucje prowadzące stołówki z całkowitym wyżywieniem wycinają z kart zaopatrzenia wszystkie kupony na artykuły spożywcze za wyjątkiem artykułów przemysłowych. W zależności więc do zaopatrzenia kształtują się też i obowiązki prowadzącego stołówkę.
4) Do obowiązków prowadzącego stołówkę należy: prowadzenie rachunkowości i księgowości systemem amerykańskim z podziałem na konta:
   a) rach. kasy,
   b) rach. P. K. O wzgl. Pow. K.K.O. lub M.K.K.O.,
   c) rach. stołówki,
   d) rach. prowiantu suchego,
   e) rach. pokoi gościnnych,
   f) rach. różnych,
   g) rach. dłużników i wierzycieli.

   Na rach. „pokoje gościnne" prowadzić należy dochody i wydatki związane z utrzymaniem pokoi gościnnych do zarządzenia mego z 9. kwietnia 1946 r. Nr BG. V — 90/46.
5. Księgę obrotów pieniężnych (główną) oraz do rachunków w niej prowadzonych, księgi pomocnicze, magazynowe wzgl. kartoteki, należy prowadzić starannie i zgodnie z obowiązującymi w tym kierunku przepisami; wszelkie dowody rachunkowo-kasowe usprawiedliwiające zapisy w tych księgach należycie przechowywać tak, by dla czynnika kontrolnego były w każdej chwili dostępne do wglądu wzgl. były ułatwieniem do wykonania czynności kontrolnych, a ponadto by w każdej chwili przedstawiały jasno, dokładnie i przejrzyście obraz i stan gospodarki pieniężnej oraz materiałowej stołówki.
6) Wpływy za posiłki wydane w stołówce jak również wydatki dokonane na potrzeby stołówki należy księgować na podstawie asygnat przychodowych i rozchodowych wystawianych przez biuro stołówki, a podpisywanych przez kierownika stołówki. Bez takich asygnat nie wolno księgować żadnych zaszłości. Do każdej asygnaty tak przychodowej jak i rozchodowej winny być dołączone odpowiednie dowody pisemne (zestawienia bonów za wydane wyżywienie, rachunki za dostawy towarów, listy płatnicze itp. stanowiące podstawę do wystawiania asygnat, czyli każdy dochód i wydatek musi być usprawiedliwiony prawidłowym dowodem rach.-kasowym odpowiadającym wymogom formalnym i rachunkowym, wskazanych postanowieniami obowiązujących przepisów rachunkowo-kasowych i gospodarczych oraz protokołem odbiorczym.
7) prowadzić bieżąco na podstawie dowodów książkę magazynową względnie kartotekę, w której powinny być uwidocznione wszystkie produkty tak zakupione na wolnym rynku jak i otrzymane w formie dodatkowych przydziałów, bądź wreszcie w formie realizowania kuponów kart zaopatrzenia (przy całkowitym zaopatrzeniu). Towary należy magazynować w warunkach wykluczających ich zepsucie lub kradzież.
8) prowadzić książkę codziennych raportów kuchennych z podaniem ilości zużytych produktów i ilości wydanych porcyj posiłków, czyli t. zw. sprawozdanie obiadowe (kalkulacje obiadów).
9) prowadzić dokładną ewidencję żywionych osób i przestrzegać, by posiłek był wydany tylko pracownikom uprawnionym.
10) wydane prowianty z magazynu kwituje codziennie gospodyni odpowiedzialna za gotowanie posiłków.
11) kuchnia wydaje pożywienie tylko na podstawie kuponów, które należy codziennie obliczać i uzgadniać z biurem stołówki. Biuro stołówki wydaje kupony do kuchni tylko na podstawie kart wyżywienia, wydawanych na miesiąc oraz ew. chwilówek dla wydania których podstawą ma być odpis delegacji wzgl. pisemne polecenie (odpowiedni druk) Zarządu stołówki.
12) czuwać, by posiłki były przygotowane w warunkach higienicznych oraz, by personel był poddawany kontroli sanitarnej.
13) co miesiąc sprawdzać remanenty towarów i uzgadniać je z zapisami w książce magazynowej wzgl. w kartotece.
14) przestrzegać terminowego składania rozliczeń i zapotrzebowań produktów w miejscowych referatach aprowizacji.
15) składać w terminie do dnia 7. każdego miesiąca do Starostwa (referat aprowizacji) raport miesięczny, który będzie rozliczeniem z zużycia produktów za miesiąc ubiegły i zapotrzebowaniem na miesiąc na-

stępny (wzór Nr. 12 instrukcji Min. Aprowizacji i Handlu),

16) przedkładać Starostwu (referat aprowizacji) cennik posiłków do zatwierdzenia,

17) cennik, zatwierdzony przez Starostwo jak również i artykuły żywnościowe, jakie wydano na dany dzień do kotła wzgl. kuchni, należy wywieszać w jadalni na najbardziej widocznym miejscu dla stołujących się. Tak samo należy w widocznym miejscu wywiesić napis oznajmiający stołownikom, gdzie znajduje się książka zażaleń i książka uznania,

18) ułożyć jadłospis na każdą dekadę (niezależnie) od zmian jakie mogą być dopuszczalne pod naporem vis-major),

19) prowadzić przy stołówce hodowlę (pkt. 22/8 instrukcji Min. Aprowizacji i Handlu),

20) funduszy przeznaczonych na dożywienie pracownika nie wolno w żadnym wypadku wypłacać do rąk pracownika,

21) oprócz kwoty przeznaczonej na dożywianie, pracownik korzystający z posiłków w stołówce winien uiszczać pewną dopłatę zależnie od kalkulacji wyżywienia bezpośrednio do kasy stołówki,

22) w celu obniżenia kosztów utrzymania stołówek przy Starostwach i poprawy wyżywienia — koszty administracyjne, a mianowicie: personel stołówkowy itp., pomieszczenie utrzymanie porządku, opał, światło, wodę itp. dostarczają Wydziały Powiatowe względnie Magistraty i w tym celu należy stołówki prowadzić wspólnie,

23) z posiłków w stołówkach mogą z reguły korzystać tylko pracujący. W wyjątkowych wypadkach może korzystać członek rodziny pracującego, jednak za opłatą kalkulacyjną danego dnia, licząc za podstawę ceny towarów w/g cen wolnorynkowych,

24) pracownicy delegowani do czynności służbowych poza swoje stałe miejsce służbowe korzystają z wyżywienia w tej stołówce, która istnieje przy instytucji w której delegowany ma powierzone wykonanie czynności służbowych. Opłaty za wyżywienie płacą w/g kosztów, jakie obowiązują miejscowego pracownika + dopłatę 10.— zł.

II. W wypadku prowadzenia stołówek o całkowitym zaopatrzeniu (całodziennym) obowiązują ponadto następujące przepisy:

1) pobierać od całkowicie zaopatrywanych przez okres pełnego miesiąca karty zaopatrzenia i rejestrować je w/g normalnych zasad na artykuły żywnościowe,

2) po zarejestrowaniu — wycinać kupony żywnościowe, na które przewidziany jest rozdział artykułów żywnościowych, naklejając wycięte kupony na arkusze zbiorcze i składać je w zarejestrowanym sklepie rozdzielczym, odbierając odpowiednie ilości artykułów żywnościowych, a zaopatrywanemu wydać kartę żywnościową, celem realizacji kuponów na artykuły przemysłowe we własnym zakresie.,

3) w zamian za wycięte z kart żywnościowych kupony — wydać podobnie jak wskazano w pkt. I/11 niniejszej instrukcji miesięczną kartę stołówkową,

4) prowadzić książkę kontroli wyciętych z kart zaopatrzenia kuponów na chleb, cukier, mięso, tłuszcz, mąkę i kaszę (**wzór Nr 11 do instrukcji Ministerstwa Aprowizacji i Handlu.**

Ponadto z tytułu otrzymywania przydziałów na stołówkę dla delegowanych służbowo należy prowadzić:

5) w książce magazynowej w osobnej pozycji przychód towarów, oraz ewidencję wydanych posiłków dla delegowanych,

6) na akcję dożywiania pracowników będących w służbie państwowej, Skarb Państwa przeznacza kwotę 10,— zł dziennie na pracującego, czyli średnio 300,— zł miesięcznie. Za pracowników korzystających z posiłków w stołówce wpłaca się tę kwotę do kas wzgl. na konto tychże stołówek. Pracownikom natomiast nie korzystającym z posiłków w stołówkach zakupuje się za tę kwotę t. zw. suchy prowiant i rozdziela się im w/g szczegółowych list imiennych — każdorazowo za potwierdzeniem odbioru, zaznaczając równocześnie w odnośnych rubrykach wykazów kiedy — ile — i co dany pracownik z tego tytułu otrzymał. Listy te jako rozliczenie należy najpóźniej do dnia 15 każdego miesiąca przesyłać Starostwu do referatu rachunkowo-gospodarczego,

7) Starostwo względnie inne władze i urzędy mi podległe przy których prowadzone są stołówki ustala dyżur kuchenny, zadaniem którego będzie dopilnować by produkty wydawane z magazynu do kuchni zostały prawidłowo zużyte tj. by całkowicie weszły do kotła kuchennego. W dyżurze takim powinni brać udział kolejno i codziennie wszyscy pracownicy za wyjątkiem pracowników na stanowiskach kierowniczych. Należy w tym celu założyć książkę dyżurów i prowadzić ją w/g następującej nomenklatury:
1) data dyżuru,
2) nazwisko i imię dyżurnego
3) w jakim czasie danego dnia dokonano kontroli
4) wyniki kontroli
5) podpis dyżurnego
6) uwagi,

8) stołówka ma być bezwarunkowo czynna także w niedziele i święta,

9) jeżeli stołówka ma przydzielone gospodarstwo rolne, obowiązuje w takim gospodarstwie rachunkowość osobna przewidziana dla tego rodzaju gospodarstw, niezależnie od rachunkowości jaka w myśl niniejszego regulaminu obowiązuje stołówki,

10) nadzór i kontrolę nad gospodarką stołówki i ew. gospodarstwa rolnego sprawują miejscowy Zarząd Związku Prac. Państwowych oraz delegat Starostwa (urzędnik rach.-gospod.).

11) za prowadzenie gospodarki stołówek zgodnie z postanowieniami powyższego zarządzenia oraz zgodnie z powołaną na wstępie instrukcją Ministerstwa Aprowizacji i Handlu czynię odpowiedzialnymi Zarząd Stołówki i jej kierownika.

Wojewoda:
w/z. (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

Załączniki:

1) wzór Nr. 11 instrukcja Min. Aprowizacji i Handlu kontrola wyciętych kuponów z kart zaopatrzenia osób żywionych przez . . . .

2) wzór Nr. 12 instrukcja Min. Aprow. i Handlu — sprawozdanie miesięczne o gospodarce produktami, otrzymanymi przez . . . .

Nazwa instytucji prowadzącej wyżywienie:

____

KONTROLA WYCIĘTYCH KUPONÓW Z KART ZAOPATRZENIA OSÓB ŻYWIONYCH PRZEZ ________

w miesiącu __________ 194__ r.

L. p.	Nazwisko i imię	Data		Posiada kartę zaopatrzenia		Wycięto kuponów					
						Mięso	Tłuszcz	Cukier	Mąka	Kasza	Chleb
		przybycia	odejścia	Kat.	wydaną przez	Rodzaje kart					

Nazwa instytucji prowadzącej stołówkę:

____

SPRAWOZDANIE MIESIĘCZNE

o gospodarce produktami, otrzymanymi przez ______________________________
nazwa instytucji

Prowadzi wyżywienie:
całodzienne ×) dla ______________ ×) osób w/g norm ______________
częściowe dla ______________ osób
Rozliczenie za m-c ______________ zapotrzebowanie na m-c ______________

	Mięso	Tłuszcz	Mąka	Kasza	Cukier	Chleb	Ziemniaki	Jarzyny	Ocet
Pozostało z miesiąca poprzedniego									
Otrzymano na miesiąc									
W/g norm dodatkowych									
Ze zrealizowania kuponów kart zaopatrzenia									
Razem: . . .									
Zużyto w m-cu									
Na przygotowanie posiłków . . .									
Pozostaje na miesiąc									

Zapotrzebowanie na miesiąc

____

na wyżywienie ______________ osób

395.

OKÓLNIK

MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 26 czerwca 1946 r.

o rozszerzeniu kompetencji organów I i II instancji w służbie kolejowej, dróg kołowych, dróg wodnych, hydrologii i meteorologii, co do zatwierdzenia umów o roboty i dostawy, oraz co do udzielania zaliczek pieniężnych na dokonywanie zakupów.

Niniejszym zarządzam:

1. **Dyrektor Kolei Państwowych ma prawo:**
   1) zatwierdzania umów o roboty i dostawy z wolnej ręki do kwoty 500.000 zł dla jednego obiektu lub jednej dostawy w przypadkach wyjątkowych, zgodnie z postanowieniami §§ 36—38 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29. I. 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu, oraz instytucyj prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92) w drodze zaś przetargu do kwoty 5.000.000 zł dla jednego obiektu lub dostawy;
   2) dokonywania zakupów artykułów żywnościowych i innych przeznaczonych do rozdziału na kartki żywnościowe, z funduszu obrotowego po cenach urzędowych bez ograniczenia co do wysokości kwoty każdorazowego zakupu;
   3) dokonywania zakupów artykułów żywnościowych i innych z dotacji gotówkowych funduszu Aprowizacyjnego, przy współudziale specjalnej komisji wyłonionej z ramienia D. O. K. P. i Zarządu Okręgowego Z. Z. K. z zachowaniem każdorazowo wytycznych M. K. co do rodzaju i jakości danego artykułu, oraz cen orientacyjnych i form zakupu, do kwoty 5.000.000 zł w jednym przypadku;
   4) dokonywania zakupów artykułów żywnościowych, przeznaczonych na dożywianie pracowników kolejowych z sum budżetowych P. K. P. przy współudziale przedstawiciela Zarządu Okręgowego Z. Z. K., z wolnej ręki lub przetargu, w granicach sum ustalonych w ust. 1 pkt. 1);
   5) udzielania stałej zaliczki pieniężnej do wyliczenia na zakupy doraźne w nagłych wypadkach naczelnikom służb i biur D. O. K. P., oraz naczelnikom warsztatów głównych I kl. i głównych warsztatów elektrotrakcyjnych do wysokości 50.000 zł, naczelnikom zaś oddziałów k. p., oraz naczelnikom względnie kierownikom innych jednostek służbowych podległych bezpośrednio D. O. K. P. i naczelnikom parowozowni głównych do wysokości 20.000 zł.

2. **Naczelnik służby i biura D. O. K. P. ma prawo:**
   1) zawierania, w porozumieniu z biurem finansowym i prawnym, umów o roboty i dostawy z wolnej ręki do wysokości 100.000 zł dla jednego obiektu lub jednej dostawy, w przypadkach wyjątkowych zgodnie z postanowieniami §§ 36—38 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29. I. 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu, oraz instytucji prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92), w drodze zaś przetargu do wysokości 500.000 zł dla jednego obiektu lub jednej dostawy;
   2) dokonywania bezpośredniego zakupu materiałów za zwykłym rachunkiem w drodze ustnej umowy, do wysokości 50.000 zł w jednym przypadku, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. **Naczelnik służby aprowizacji w D. O. K. P. ma oprócz kompetencji wymienionych w ust. 2 pkt 1) i 2) prawo:**
   1) dokonywania zakupów artykułów żywnościowych i innych, przeznaczonych do rozdziału na kartki żywnościowe, z funduszu obrotowego po cenach urzędowych do kwoty 500.000 zł w jednym przypadku;
   2) dokonywania zakupów artykułów żywnościowych, przeznaczonych na dożywianie pracowników kolejowych, z sum budżetowych P. K. P. przy współudziale przedstawiciela Zarządu Okręgowego Z. Z. K., z wolnej ręki lub z przetargu do kwoty 100.000 zł w jednym przypadku

4. Naczelnicy oddziałów kp., parowozowni głównych i naczelnicy względnie kierownicy jednostek służbowych podległych bezpośrednio D. O. K. P. z wyjątkiem naczelników warsztatów głównych I klasy

i głównych warsztatów elektrotrakcyjnych oraz naczelników magazynów aprowizacji i kierowników stołówek mają prawo:

1) zawierania umów o roboty i dostawy z wolnej ręki do wysokości 50.000 zł w drodze zaś przetargu do wysokości 200.000 zł dla jednego obiektu lub jednej dostawy, na zasadach ogólnych ustanowionych przez właściwe organa dyrekcyjne lub na mocy zatwierdzonych przez dyrekcję kosztorysów;
2) dokonywania zgodnie z obowiązującymi przepisami bezpośredniego zakupu materiałów za zwykłym rachunkiem, w drodze ustnej umowy do wysokości 20.000 zł w jednym przypadku.

5. Kierownik stołówki ma prawo dokonywania zakupów artykułów żywnościowych przeznaczonych na dożywianie pracowników kolejowych, z sum budżetowych P. K. P., przy współudziale przedstawiciela Z. Z. K. z wolnej ręki lub z przetargu, do kwoty 50.000 zł w jednym przypadku.

6. Naczelnicy warsztatów głównych kp. I kl. i naczelnicy głównych warsztatów elektrotrakcyjnych kp. mają co do zawierania umów o roboty i dostawy, oraz co do dokonywania zakupów za zwykłym rachunkiem w drodze umowy ustnej, kompetencje takie same jak naczelnicy służb i biur D. O. K. P.

7. Dyrektorzy względnie naczelnicy osobnych urzędów P. K. P. podległych bezpośrednio M. K. i kierownicy oddziałów okręgowych P. I. H. M. mają co do zawierania umów o roboty i dostawy kompetencje takie same jak naczelnicy oddziałów kp.

8. **Naczelnicy wydziałów komunikacyjnych w urzędach wojewódzkich, dyrektorzy dróg wodnych i kierownicy rejonowych kierownictw odbudowy mostów drogowych wydzielonych z administracji ogólnej mają:**
1) co do zawierania umów o roboty i dostawy kompetencje takie same jak dyrektorzy kolei państwowych;
2) prawo podejmowania stałej zaliczki pieniężnej do wyliczenia na zakupy doraźne w nagłych wypadkach do wysokości 50.000 zł.
3) prawo do bezpośredniego zakupu materiałów za zwykłym rachunkiem, w drodze ustnej umowy, do wysokości 50.000 zł w jednym przypadku, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

9. **Kierownicy powiatowych zarządów drogowych i państwowych zarządów wodnych, oraz kierownicy miejscowych kierownictw odbudowy mostów drogowych mają:**
1) co do zawiezania umów o roboty i dostawy oraz co do dokonywania bezpośrednich zakupów za zwykłym rachunkiem w drodze ustnej umowy kompetencje takie same jak naczelnicy służb i biur D. O. K. P.;
2) prawo podejmowania stałej zaliczki pieniężnej do wyliczenia na zakupy doraźne w nagłych wypadkach do wysokości 20.000 zł.

10. Wyliczenie z otrzymanej zaliczki pieniężnej powinno nastąpić co najmniej raz na miesiąc. W przypadku niewykorzystania zaliczki pieniężnej w ciągu miesiąca, należy ją zwrócić względnie zarachować na następny okres miesięczny, po uzyskaniu zgody dyrektora kp. względnie naczelnika wydziału komunikacyjnego w urzędzie wojewódzkim lub dyrektora dróg wodnych. Wypłata następnej zaliczki może nastąpić po wyrachowaniu się z poprzedniej.

11. Przeprowadzenie zmian w przepisach organizacyjnych w związku z postanowieniami niniejszego okólnika nastąpi osobnym zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji.

12. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1946 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie zarządzenia wydane w przedmiocie uregulowanym niniejszym okólnikiem.

(—) J. Rabanowski, Minister.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski
Wydział Komunikacyjny
Nr Kom. I—1/4/35. Katowice, dnia 12 lipca 1946 r.

w sprawie rozszerzenia kompetencji organów I i II instancji w służbie kolejowej, dróg kołowych, dróg wodnych, hydrologii i meteorologii, co do zatwierdzenia umów o roboty i dostawy, oraz co do udzielenia zaliczek pieniężnych na dokonywanie zakupów.

Powiatowym Zarządom Drogowym
Będzin, Bielsko, Bytom, Cieszyn, Gliwice, Głubczyce, Grodków, Katowice, Kluczbork, Koźle, Lubliniec, Niemodlin, Nysa, Olesno, Opole, Prudnik, Pszczyna, Racibórz, Rybnik, Strzelce, Tarnowskie Góry, Zawiercie.
do wiadomości i przestrzegania.

Za Wojewodę:
Dr. Kaufman, Naczelnik Wydziału.

396.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
— Wydział Samorządowy —
Nr. Sm. II. 54/12/46 Katowice, dnia 27 czerwca 1946 r.

w sprawie zniesienia biur pośrednictwa pracy.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydentów miast wydzielonych Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

W związku z powołaniem terenowych oddziałów Urzędu Zatrudnienia (§ 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, z dnia 29 kwietnia 1946 r. o organizacji urzędów zatrudnienia (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 144) oraz w związku z przekazaniem czynności urzędów zatrudnienia organom samorządu terytorialnego (§ 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1946 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu o trybie przekazywania czynności urzędów zatrudnienia organom samorządu terytorialnego pracowniczym organizacjom zawodowym — Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 145 —) utworzone zarządzeniem Wojewody Śląskiego z dnia 17 lutego 1945 r. L. dz. 11/3/45 okręgowe, miejskie i gminne biura pośrednictwa pracy, tudzież referaty pracy przy urzędach starościńskich względnie wydziałach powiatowych, znosi się.

Wszelkie koszty, związane z utrzymaniem tych biur, a powstałe do dnia ich likwidacji, nie wyłączając ewentl. roszczeń materialnych pracowników z tytułu ich stosunku służbowego, pokryją powiatowe związki samorządowe i gminy miejskie i wiejskie według dotychczasowych zasad.

W kwestii ewentl. przejęcia personelu dotychczasowych biur pośrednictwa pracy przez odnośne oddziały Urzędu Zatrudnienia wzgl. samorządowe instytucje zastępcze, które w dniach najbliższych zostaną utworzone, należy wejść w porozumienie z Urzędem Zatrudnienia wzgl. odnośną instytucją zastępczą.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca rb.

Wojewoda
wz. (—) Płk. Ziętek, Wicewojewoda

397.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
— Biuro Wojskowe —
L. dz. 1347/wojsk. Warszawa, dnia 11 czerwca 1946 r.

w sprawie zakazu wydawania rozkazów ludności cywilnej.

Do Urzędów Wojewódzkich (wszystkich),
Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Ministerstwo Administracji Publicznej przesyła do wiadomości odpis wyciągu z dziennika Rozkazów Ministra Obrony Narodowej Nr. 5 z dnia 6 maja 1946 r. w sprawie zakazu wydawania rozkazów ludności cywilnej.

O treści zakazu należy powiadomić powiatowe władze administracji ogólnej.

„Szt. Gen. Nr. 28 z dn. 21. I. 1946 r.

Zakaz wydawania rozkazów ludności cywilnej.

Komendant wojskowy jednego z miast wydał ludności cywilnej rozkaz, nakazujący oddawanie rzeczy wojsko-

wych. Rozkaz taki jest sprzeczny z obowiązującymi przepisami i godzi w porządek prawny w Państwie, gdyż z chwilą ustania działań wojennych władze wojskowe nie mogą wydawać rozkazów ludności cywilnej.

Wobec powyższego przypominam:

Wojskowi komendanci miast nie mogą wydawać ludności cywilnej rozkazów lub zarządzeń.

W wypadku potrzeby wydania zarządzeń ludności cywilnej, wojskowi komendanci miast zwracają się do właściwych władz i urzędów cywilnych".

Dyrektor Biura Wojskowego
(—) Mgr Wł. Śpiewak
Pułkownik.

URZĄD WOJEWÓDZKI ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Wojskowy
Nr. Wojsk. IV.—3/5/39/46

Katowice, dnia 27 czerwca 1946 r.

Obyw. Starostowie pow. — wszyscy —
Obyw. Prezydenci miast w Bytomiu, Chorzowie, Gliwicach, Katowicach, Opolu Sosnowcu i Zabrzu.

Urząd Wojewódzki przesyła powyższe do wiadomości.

Za Wojewodę:
Dr Skulicz, Naczelnik Wydziału.

398.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 27 lipca 1946 r. Nr. Z-4/8

w sprawie zatwierdzenia stawki dziennej w szpitalach.

Na podstawie art 95 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 382) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej:

W Szpitalu Miejskim w Gliwicach — dla ubezpieczonych kl. III 95.— zł, dla samopłacących kl. III 100.— zł — kl. II 120.— zł. Za leczenie chorych chirurgicznych Szpital może pobierać dodatkową opłatę w wysokości 20% taksy dziennej.

W Powiatowym Szpitalu Zakaźnym w Miechowicach, za leczenie ubezpieczonych, oraz innych instytucji mających obowiązek leczenia 100.— zł — dla samopłacących 120.— zł dziennie.

W Szpitalu św. Antoniego w Kędzierzynie, za leczenie samopłacących jak i ubezpieczonych 90.— zł dziennie

W Szpitalu dla Psychicznie i Nerwowo-Chorych w Branicach, za leczenie samopłacących jak i ubezpieczonych 100.— zł dziennie

W Szpitalu im Prał. Głowackiego w Strzelcach, za leczenie dla ubezpieczonych kl. III 90.— zł, dla samopłacących kl. III 100.— zł, kl. II 120.— zł dziennie. Za leczenie chorych chirurgicznych Szpital może pobierać dodatkową opłatę 20% taksy dziennej. Szpital jest uprawniony do pobierania powyższych opłat od dnia 1 sierpnia 1946 r.

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Wojewodę:
Dr. Feliks Presser, Naczelnik Wydziału.

399.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 8 sierpnia 1946 r. Nr. Z-4/8

w sprawie opłaty dziennej w szpitalu św. Józefa w Leśnicy pow. Strzelce.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382, art. 75) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość stawki dziennej w szpitalu św. Józefa w Leśnicy pow. Strzelce.

a) dla chorych samopłacących jak i ubezpieczonych klasy III 90.— zł dziennie,
b) dla chorych samopłacących jak i ubezpieczonych klasy II 120.— zł dziennie,
c) na oddziale chirurgicznym i ginekologicznym szpital może pobierać 20% dodatku stawki dziennej.

Powyższe stawki obowiązują po upływie 14 dni od chwili ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Za Wojewodę:
(—) dr. Feliks Presser, Naczelnik Wydziału

400.

OBWIESZCZENIE
URZĘDU WOJEW. ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 13 sierpnia 1946 r.

w sprawie opłaty dziennej w Szpitalu Powiatowym w Oleśnie.

Na podstawie art. 35 . Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 382) Urząd Wojewódzki zatwierdza wysokość opłaty dziennej w szpitalu powiatowym w Oleśnie za leczenie ubezpieczonych i samopłacących:

dla klasy III 100.— zł
dla klasy III na oddziele chirurgicznym 120.— zł

Powyższa stawka obowiązuje po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Śląsko-Dąbrowskim Dzienniku Urzędowym.

Za Wojewodę:
Śmiech Jerzy, zast. Naczelnika Wydziału.

401.

WYCIĄG
z rozporządzenia wykonawczego do Ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym z obowiązującymi obecnie zmianami.

(Przedruk z Dziennika U. R. P. Nr 20/39 poz. 131)

Rejestracja poborowych.

Do art. 15.

§ 57. (1) Urzędnicy stanu cywilnego i prowadzący metryki przesyłają do dnia 1 lipca wyciągi z metryk urodzenia (chrztu) mężczyzn oraz wyciągi z metryk zmarłych mężczyzn, według wzorów Nr 1 i 2, zarządom gmin właściwym ze względu na miejsce urodzenia lub śmierci osoby, której wyciąg dotyczy. Jeżeli miejsce śmierci nie pokrywa się z miejscem urodzenia, należy o śmierci zawiadomić również zarząd gminy miejsca urodzenia zmarłej osoby, przytaczając w zawiadomieniu wszystkie dane zawarte w wyciągu metrykalnym.

(2) W przypadku zniszczenia lub zaginięcia ksiąg metrykalnych, urzędnicy stanu cywilnego i prowadzący metryki są obowiązani wystąpić do urzędów i instytucyj otrzymujących wtóropisy tych ksiąg, z żądaniem sporządzenia i przesłania gminom wyciągów metrykalnych, stosownie do przepisu ust. (1).

§ 58. (1) Zarządy gmin, które otrzymały wyciągi metrykalne, przeprowadzają dochodzenia celem stwierdzenia miejsca zamieszkania osób zamieszczonych w wyciągu z metryk urodzonych, a nie zamieszkałych w danej gminie i przesyłają otrzymane wyciągi lub odpisy z tych wyciągów do zarządów gmin miejsca zamieszkania tych osób niezwłocznie po stwierdzeniu ich adresów.

(2) W razie nieustalenia miejsca zamieszkania, wyciągi lub odpisy z wyciągów metrykalnych powinny być niezwłocznie po ukończeniu dochodzenia przesłane do zarządów gmin właściwych dla miejsca pobytu, jeżeli ustalono miejsce pobytu poszukiwanych osób.

Do art. 16 i 17.

§ 59. (1) Rejestrację dla celów poboru przeprowadzają:

a) zarządy gmin w stosunku do wszystkich osób, które w myśl art. 16 i 19 podlegają obowiązkowi rejestracji, jeżeli osoby te mają w kraju miejsce zamieszkania lub pobytu;

b) urzędy konsularne R. P. — w stosunku do obywateli polskich stale zamieszkałych za granicą (§§ 13 i 14).

§ 60. (1) Akcja pierwszej rejestracji poborowych rozpoczyna się najpóźniej z dniem 15 sierpnia każdego roku wezwaniem wszystkich mężczyzn, którzy w danym roku ukończyli lub ukończą 17 lat życia, do zgłoszenia się celem wpisania ich do rejestru poborowych.

(2) Urzędy konsularne R. P. wzywają ponadto do rejestracji tych wszystkich mężczyzn, którzy dotychczas zamieszkując stale za granicą, z jakiegokolwiek powodu nie uczynili zadość obowiązkowi rejestracji.

§ 61. (1) Zarządy gmin wzywają do rejestracji w drodze publicznych ogłoszeń lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w danej gminie.

(2) W wezwaniu należy dokładnie określić dzień stawienia się do rejestracji oraz czas i miejsce zgłoszenia się (lokal, datę, godzinę); dzień stawienia się do rejestracji powinien być wyznaczony na miesiąc wrzesień. Ponadto w wezwaniu należy wymienić rodzaje dowodów, które należy przedstawić przy zgłoszeniu oraz wskazać rygory karne z powodu niedopełnienia obowiązku rejestracji.

§ 62. (1) Urzędy Konsularne R. P. wzywają do rejestracji w drodze ogłoszeń w prasie miejscowej, albo drogą obwieszczeń rozplakatowanych w lokalu urzędowym urzędu konsularnego R. P., w lokalach instytucyj i stowarzyszeń polskich za granicą, albo też w inny sposób zapewniający jak najszersze rozpowszechnienie wezwania.

(2) W wezwaniu należy podać:

a) że mężczyźni podlegający rejestracji (§ 60), obowiązani są zgłosić się osobiście w ciągu miesiąca września w danym urzędzie (podać nazwę urzędu, miejscowość, adres lokalu, godziny przyjęć) z dokumentami stwierdzającymi tożsamość osoby, datę i miejsce urodzenia (metryka), miejsce zamieszkania w kraju (paszport, dowód osobisty itp.) oraz wykształcenie;
b) że w razie niemożności osobistego zgłoszenia się należy obowiązek rejestracji wykonać w drodze pisemnego zgłoszenia; sposób pisemnego zgłoszenia należy opisać szczegółowo;
c) że do osób podlegających rejestracji, które nie uczynią zadość obowiązkowi rejestracji w wyznaczonym terminie i nie usprawiedliwią niezgłoszenia, stosowane będą rygory polegające na odmowie ulg i ułatwień związanych z pobytem tych osób za granicą, a nawet utrata obywatelstwa polskiego w myśl art. 114 ust. (1) lit. c), a w razie powrotu do kraju kary przewidziane w art. 170.

§ 63. (1) Osoby podlegające rejestracji w kraju powinny zgłosić się do rejestracji w gminie miejsca zamieszkania.

(2) Jeżeli osoba podlegająca w kraju rejestracji nie ma miejsca zamieszkania, powinna zgłosić się do rejestracji w gminie miejsca pobytu.

(3) Osoby podlegające rejestracji, które w okresie przeprowadzania rejestracji pozostają w zakładach karnych (poprawczych, wychowawczych) lub w zakładach dla umysłowo chorych, zgłaszają do rejestracji właściwym zarządom gmin do dnia 30 września kierownicy (zarządcy) tych zakładów. Zgłoszenia do rejestracji wymienionych osób mają być sporządzane według wzoru nr 3.

§ 64. Obywatele polscy stale zamieszkali za granicą powinni zgłosić się do rejestracji w miejscowo właściwym urzędzie konsularnym R. P.

§ 65. (1) Zgłoszenia osób podlegających rejestracji mają być oparte na dokumentach stwierdzających datę i miejsce urodzenia zgłaszającego się oraz miejsce jego zamieszkania. Jeżeli zachodzą wątpliwości co do tożsamości zgłaszającego się należy zażądać od niego przedstawienia dowodów, stwierdzających tożsamość osoby.

(3) W razie braku dokumentów stwierdzających dane wymienione w ust. (2) należy zgłoszenie przyjąć na podstawie ustnych oświadczeń zgłaszającego się, które należy sprawdzić dodatkowo.

§ 66. (1) Osoby, posiadające w kraju miejsce zamieszkania, tudzież osoby, stale zamieszkałe za granicą, mogą dokonać zgłoszenia do rejestracji w drodze pisemnej. Również w drodze pisemnej mogą dokonać zgłoszenia do rejestracji osoby, które w okresie rejestracji czasowo przebywają za granicą.

(2) Pisemne zgłoszenie ma być dokonane u tej władzy, która jest właściwą do przyjęcia zgłoszenia ustnego (§§ 63 i 64).

§ 67. (1) W zgłoszeniu pisemnym należy podać w sposób dokładny i czytelny: a) imię i nazwisko, b) datę i miejsce urodzenia, c) imiona rodziców (czy żyją) oraz nazwisko panieńskie matki), d) miejsce zamieszkania rodziców, e) miejsce zamieszkania zgłaszającego się, a jeżeli nie pokrywa się ono z miejscem pobytu również miejsce pobytu (dokładny adres), f) wyznanie, g) stan cywilny, h) zawód i wykształcenie, i) dane o karalności sądowej, j) ułomności lub wady fizyczne. Do zgłoszenia pisemnego należy załączyć dokumenty wymienione w § 65 ust. (2).

(2) Osoby stale zamieszkałe za granicą poza danymi wymienionymi w ust. (1) powinny podać ponadto w zgłoszeniu pisemnym: a) ostatnie miejsce zamieszkania w kraju (miejscowość, gmina, powiat), b) język macierzysty, c) narodowość, d) datę przybycia za granicę i za jakimi dokumentami, e) czy w kraju nastąpiło wymeldowanie się na wyjazd za granicę, f) na jak długo dana osoba przyjechała za granicę i w jakim celu. Do pisemnego zgłoszenia mają być dołączone: metryka urodzenia oraz dowód stwierdzający ostatnie miejsce zamieszkania w kraju (paszport, dowód osobisty itp.), a w przypadku niewykonania obowiązku meldunkowego w urzędzie konsularnym R. P. do terminu rejestracji — także potwierdzenie o wymeldowaniu się na wyjazd za granicę, otrzymane w kraju.

§ 68. (1) Zgłaszającym się wydają władze, które przyjęły zgłoszenie, zaświadczenie o dokonanej rejestracji według wzoru nr 4.

(2) Osobom, które dokonały zgłoszenia pisemnie, zaświadczenie o dokonanej rejestracji przesyła się na ich koszt, zwracając równocześnie nadesłane dokumenty osobiste.

§ 69. (1) Przyjmowanie zgłoszeń do rejestracji ma być zakończone do dnia 30 września.

(2) Zgłoszenia do rejestracji uczynione w tym terminie należy przyjmować, z zachowaniem trybu określonego w § 71 ust. (3).

Do art. 18.

§ 70. Na podstawie wyciągów metrykalnych (art. 15), zgłoszeń do rejestracji (art. 16), wykazów kierowników zakładów karnych (wychowawczych, poprawczych), oraz zakładów dla umysłowo chorych (§ 63 ust. (3), danych zawartych w rejestrze mieszkańców gminy oraz innych posiadanych przez władzę danych (np. listy ochotników, dane z urzędów konsularnych itp.), zarządy gmin sporządzają rejestry poborowych w jednym egzemplarzu według ustalonego wzoru (art. 18 ust. (2).

§ 71. (1) Do rejestru poborowych zarząd gminy wpisuje wszystkich mężczyzn, podlegających obowiązkowi rejestracji w myśl art. 16, którzy:

a) posiadają w gminie miejsce zamieszkania;
b) przebywają w gminie, a nie mają w kraju miejsca zamieszkania, lub których miejsce zamieszkania nie jest wiadome;
c) urodzili się w gminie, a których miejsce zamieszkania lub pobytu w kraju nie jest wiadome.

(2) Do rejestru poborowych wpisać należy również mężczyzn zwolnionych od powszechnego obowiązku wojskowego z tytułu ubiegania się o obce obywatelstwo. Wpis powinien nastąpić z urzędu. Nazwiska tych osób podają zarządom gmin powiatowe władze administracji ogólnej (§ 34 ust. (3)).

(3) Do rejestru poborowych należy wpisać również zgłaszających się po terminie wyznaczonym do rejestracji z wymienieniem w rejestrze przyczyn opóźnienia. Opóźnionych wpisuje się ponadto do osobowego wykazu. Wykaz ten przesyłają zarządy gmin powiatowej władzy administracji ogólnej, celem pociągnięcia opóźnionych do odpowiedzialności karnej.

§ 72. (1) Zarządy gmin, które z tytułu miejsca zamieszkania lub pobytu w gminie zapisały do rejestru

poborowych osoby urodzone w innej gminie, powinny już w czasie przyjmowania zgłoszeń, a najpóźniej w trzy dni po sporządzeniu rejestru, przystąpić do zawiadomienia o tym zarządów gmin, właściwych dla miejsca urodzenia tych osób.

(2) Zawiadomienia te powinny być ukończone do dnia 31 grudnia danego roku.

(3) Zarząd gminy miejsca urodzenia, po otrzymaniu zawiadomienia, wykreśla daną osobę w swoim rejestrze oraz zawiadamia o miejscu zamieszkania (pobytu) tej osoby wydział prowadzący rejestr mieszkańców gminy.

§ 73. Urzędy konsularne R. P. zakładają rejestr poborowych tylko na podstawie zgłoszeń do rejestracji. Do rejestru poborowych wpisuje się tylko tych obywateli polskich, którzy stale zamieszkują za granicą w okręgu danego konsulatu R. P.

§ 74. (1) Po dniu 30 września przystępują zarządy gmin do wyśledzenia miejsca zamieszkania tych osób, które z tytułu miejsca pobytu (a w kraju również z tytułu miejsca urodzenia) zostały wpisane do rejestru poborowych.

(2) Wyniki dochodzeń należy wpisać do rejestru poborowych.

§ 75. (1) W razie ustalenia miejsca zamieszkania — zarząd gminy skreśla poszukiwaną osobę we własnym rejestrze, przekazując dane potrzebne dla rejestracji zarządowi gminy miejsca zamieszkania, który wciąga tę osobę do swego rejestru poborowych. Skreślenie z rejestru poborowych może nastąpić dopiero po otrzymaniu z nowej gminy potwierdzenia o zapisaniu danej osoby do swego rejestru.

(2) Osoby zmarłe należy skreślać z rejestru na podstawie wyciągu z metryk osób zmarłych, nadesłanego w myśl art. 15 i 16 przez urzędy stanu cywilnego i prowadzących metryki, a jeżeli zgon danej osoby nastąpił za granicą — również na podstawie zaświadczeń wystawionych przez urząd konsularny R. P.

§ 76. (1) Po dniu 30 września urzędy konsularne R. P. sprawdzą wszystkie wpisy i wyjaśnią w drodze korespondencji z interesowanymi osobami lub z władzami w kraju wszystkie wątpliwości co do niewiadomych lub niejasnych danych dotyczących poszczególnych osób. Najpóźniej do końca grudnia danego roku urzędy konsularne R. P. zawiadamiają o wpisaniu poszczególnych osób do rejestru zarządy gmin, właściwe dla miejsca ostatniego zamieszkania w kraju. Jeżeli zarejestrowany nie ma miejsca zamieszkania w kraju, lub miejsce to nie jest ustalone, należy o wpisaniu do rejestru zawiadomić zarząd gminy miejsca urodzenia w kraju.

(2) Wpisy dotyczące osób, których miejsce urodzenia w kraju nie zostało ustalone, tudzież wpisy osób, których miejsce urodzenia położone jest poza granicami Państwa Polskiego, należy w rejestrze utrzymać.

§ 77. (1) W razie zmiany przez zarejestrowanego miejsca zamieszkania za granicą i wyjazdu do okręgu innego urzędu konsularnego R. P., urząd konsularny R. P. właściwy dla nowego miejsca zamieszkania wpisuje daną osobę do swego rejestru (właściwego rocznika) i zawiadamia o tym urząd konsularny R. P. poprzedniego miejsca zamieszkania, który na tej podstawie skreśla ją ze swego rejestru.

(2) W razie wyjazdu zarejestrowanego na stałe do kraju urząd konsularny R. P. skreśla go z rejestru po przyjęciu wymeldowania się na wyjazd.

(3) Poza tym podlegają skreśleniu z rejestru na podstawie odpowiednich dokumentów osoby:

a) które posiadają lub uzyskały obcą przynależność państwową,
b) które zmarły,
c) które udowodniły przynależność do innego rocznika.

Do art. 19.

§ 78. Ponowna rejestracja ma na celu sprawdzenie danych zawartych w rejestrze poborowych, tudzież uzupełnienie tego rejestru przez zarejestrowanie tych wszystkich osób, które z jakichkolwiek powodów nie uczyniły w ogóle zadość obowiązkowi rejestracji (art. 20).

§ 79. (1) Obowiązek zgłoszenia się do ponownej rejestracji obejmuje:

a) mężczyzn mających w kraju miejsce zamieszkania lub pobytu;
b) obywateli polskich przebywających czasowo za granicą (którzy nie mają stałego miejsca zamieszkania za granicą w rozumieniu § 13 i 14);

(2) Obywatele polscy stale zamieszkali za granicą są wolni od obowiązku ponownej rejestracji (art. 19 ust. (2)). Rejestr poborowych założony na podstawie pierwszej rejestracji przez urzędy konsularne R. P. jest podstawą do uregulowania stosunku poborowego do służby wojskowej, oraz podstawą urzędowania dla konsularnych komisyj poborowych w razie zarządzenia przez Ministra Spraw Wojskowych poboru za granicą.

§ 80. (1) Najpóźniej do dnia 15 września każdego roku zarządy gmin przystępują do ponownej rejestracji, wzywając do osobistego zgłoszenia się celem zapisania do rejestru poborowych:

a) mężczyzn, którzy w danym roku ukończyli lub ukończą 20 lat życia;
b) mężczyzn należących do roczników starszych, do 60 roku życia, którzy wogóle nie zgłaszali się do rejestracji ani też nie są zapisani w listach poborowych.

(2) Wezwanie do ponownej rejestracji następuje w drodze publicznych ogłoszeń lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w danej gminie, w sposób określony w § 62 ust. (1).

(3) Wezwania do zgłoszeń mają być wyznaczone na dni w ciągu miesięcy października i listopada.

(4) W wezwaniu należy określić dokładnie miejsce i termin zgłoszenia się (lokal, dzień i godzinę); ponadto w wezwaniu należy podać, że podlegający ponownej rejestracji powinni zgłaszać się z posiadanymi dokumentami stwierdzającymi tożsamość osoby, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania i wyznanie oraz przynieść z sobą zaświadczenie o poprzedniej rejestracji. W wezwaniu należy wskazać również na rygory karne w razie niezgłoszenia się w terminie do ponownej rejestracji (art. 170).

§ 81. (1) Osoby podlegające ponownej rejestracji w kraju powinny zgłosić się w zarządzie gminy właściwej dla miejsca ich zamieszkania.

(2) Osoby, które nie mają w kraju miejsca zamieszkania, mają zgłosić się do ponownej rejestracji w zarządzie gminy właściwej dla ich miejsca pobytu.

(3) Osoby podlegające ponownej rejestracji pozostające w okresie przyjmowania zgłoszeń w zakładach karnych (poprawczych, wychowawczych) lub w zakładach dla umysłowo chorych, zgłaszają zarządom gmin do dnia 30 listopada danego roku kierownicy (zarządcy) tych zakładów. Zgłoszenia mają być sporządzone w formie wykazów według wzoru nr 3.

§ 83. (1) Do ponownej rejestracji należy zgłosić się osobiście we właściwym zarządzie gminy, w dniu i godzinie wyznaczonych w wezwaniu.

(2) Osoby podlegające ponownej rejestracji mające miejsce zamieszkania w kraju, mogą zgłosić się do ponownej rejestracji pisemnie w terminie do dnia 30 listopada. w sposób przewidziany w § 67 ust. (1) dla pierwszej rejestracji. Do pisemnego zgłoszenia należy załączyć dokumenty, wymienione w § 80 ust. (4) oraz zaświadczenie o dopełnieniu obowiązku pierwszej rejestracji.

(3) Zarząd gminy, otrzymujący pisemne zgłoszenie, może wezwać daną osobę do osobistego zgłoszenia się celem wyjaśnienia powstałych wątpliwości.

§ 84. Osoby, przebywające poza miejscem zamieszkania w okresie przeprowadzenia ponownej rejestracji, mogą wypełnić obowiązek zgłoszenia się bądź to w drodze przesłania pisemnego zgłoszenia, bądź też w drodze osobistego zgłoszenia się w zarządzie gminy miejsca pobytu. W tym przypadku zarząd gminy miejsca pobytu, przyjmując zgłoszenie osobiste, powinien wpisać osobę zgłaszającą się do oddzielnego formularza rejestru poborowych, a wyciąg z tego formularza przesłać do zarządu gminy miejsca zamieszkania zgłaszającego się który wpisuje daną osobę do rejestru poborowych.

§ 85. (1) Przyjmowanie zgłoszeń do ponownej rejestracji powinno być zakończone z dniem 30 listopada.

(2) Do zgłaszających się po tym terminie należy stosować przepis § 69 ust. (2) i 71 ust. (3).

§ 86. (1) Osobom, które zgłosiły się do ponownej rejestracji, należy wydać zaświadczenie o zgłoszeniu się do ponownej rejestracji poborowych wedle wzoru nr. 5. odbierając zaświadczenie o zgłoszeniu się do pierwszej rejestracji poborowych.

(2) Zaświadczenie o ponownej rejestracji wydają władze, które przyjęły zgłoszenie. W przypadku wymienionym w § 84 zdanie drugie, wydaje zaświadczenie zarząd gminy miejsca zamieszkania po wpisaniu danej osoby do rejestru poborowych na podstawie otrzymanego formularza rejestru od zarządu gminy, w której nastąpiło zgłoszenie. Zaświadczenia te będą przesyłane dla doręczenia za pośrednictwem zarządu gminy miejsca pobytu danej osoby.

(3) Osobom, które dokonały zgłoszenia do ponownej rejestracji pisemnie, należy przesłać zaświadczenie na ich koszt zwracając równocześnie nadesłane dokumenty.

§ 87. (1) Na podstawie wyników ponownej rejestracji zarządy gmin poprawiają i uzupełniają rejestr poborowych oraz sporządzają drugi egzemplarz rejestru poborowych jako czystopis.

(2) Drugiego egzemplarza rejestru poborowych (czystopisu) nie sporządzają:

a) zarząd miejski m. st. Warszawy oraz zarządy miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych (art. 22 ust. (1) lit. a);

b) zarządy gmin, którym powiatowa władza administracji ogólnej udzieliła upoważnienia do sporządzenia list poborowych (art. 22 ust. (2).

§ 88. (1) Akcja poprawiania i uzupełniania rejestru poborowych na podstawie wyników ponownej rejestracji powinna być ukończona najdalej do końca grudnia.

(2) W przypadkach, gdy okaże się potrzeba dodatkowego wpisania do rejestru (opóźnieni, uchylający się itp.) po terminie wymienionym w ust. (1), należy rejestr poborowych odpowiednio uzupełnić.

Do art. 21.

§ 89. (1) Najpóźniej z dniem 1 stycznia każdego roku mają zarządy w drodze publicznych ogłoszeń lub w inny sposób zwyczajowo przyjęty w danej gminie podać do publicznej wiadomości termin, miejsce i lokal wyłożenia rejestru poborowych do wglądu.

(2) W ogłoszeniach należy wskazać, że o omylnym lub niewłaściwym wpisie powinien każdy donieść zarządowi gminy.

§ 90. (1) Sprostowania i uzupełnienia rejestru poborowych mogą być wprowadzone przez zarząd gminy tylko na podstawie przedstawionych niewątpliwych dowodów.

(2) Jeżeli wpisany do rejestru poborowych kwestionuje swą przynależność do rocznika poborowego bez poparcia odpowiednimi dokumentami (metryka urodzenia, wyciągiem z ksiąg metrykalnych) zarząd gminy wpisu nie poprawia, lecz zgłoszenie o sprostowaniu wpisu uwidacznia w rejestrze poborowych.

Do art. 22.

§ 91. (1) Celem sporządzenia list poborowych przesyłają do dnia 15 stycznia każdego roku zarządy gmin — z wyjątkiem wskazanych w § 87 ust. (2) — drugi egzemplarz rejestru poborowych po zaopatrzeniu go podpisem przełożonego gminy i pieczęcią urzędową do powiatowej władzy administracji ogólnej wraz z wyciągami z metryk urodzenia i śmierci oraz aktami, dotyczącymi wpisów wątpliwych.

§ 92. (1) Powiatowa władza administracji ogólnej po otrzymaniu rejestru poborowych poprawia dostrzeżone omyłki, rozstrzyga zgłoszone przez zarządy gmin wątpliwości co do wpisów dokonanych w rejestrze poborowych oraz przeprowadza potrzebne dochodzenia. o dokonanych poprawkach zawiadamia powiatowa władza administracji ogólnej zarząd gminy, celem poczynienia analogicznych poprawek w egzemplarzu rejestru poborowych, znajdującym się w gminie.

(2) Czynności wymienione w ust. (1) dotyczące poprawek lub uzupełnień w rejestrze poborowych przeprowadzają również: zarząd miejski m. st. Warszawy, zarządy miast, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych (art. 22 ust. (1) lit. a), oraz zarządy gmin, którym powiatowa władza administracji ogólnej powierzyła sporządzenie list poborowych (art. 22 ust. (2).

§ 93. (1) Do listy poborowych wpisuje się wszystkie żyjące osoby umieszczone w rejestrze poborowych oraz wszystkie tyczące się ich dane osobiste.

(2) Do listy poborowych należy wpisać z urzędu osoby zwolnione od powszechnego obowiązku wojskowego z tytułu ubiegania się o obce obywatelstwo — na podstawie zawiadomienia otrzymanego od powiatowej władzy administracji ogólnej w myśl § 34 ust. (3).

§ 94. (1) Listę poborowych sporządza się wedle rocznika poborowego (art. 40 ust. (4), oddzielnie dla każdego powiatu, w kolejności gmin, wchodzących w skład powiatu, oraz w porządku alfabetycznym w obrębie gmin.

(2) W miastach podzielonych na rejony komisariatów i posterunków policji, sporządza się listy poborowych oddzielnie dla każdego rejonu.

§ 95. (1) Lista poborowych ma być sporządzona w jednym egzemplarzu według wzoru (art. 22 ust. (3)).

(2) Listy poborowych sporządzają:

a) powiatowe władze administracji ogólnej;

b) zarząd miejski m. st. Warszawy oraz zarządy miast wydzielonych z powiatowych związków samorządowych (art. 22 ust. (1) lit. a).

(3) Listy poborowych mogą sporządzać również zarządy miast nie wydzielonych z powiatowych związków samorządowych oraz zarządy gmin wiejskich, jeżeli powiatowa władza administracji ogólnej w myśl art. 22 ust. (2) przekazała tym zarządom sporządzenie list poborowych.

Do art. 23.

§ 96. (1) Listy poborowych mają być zestawione najpóźniej do końca marca.

(2) Zarządy gmin, którym powierzono sporządzanie list poborowych w myśl art. 22 ust. (2), powinny przesłać te listy powiatowym władzom administracji ogólnej niezwłocznie po ich sporządzeniu, najpóźniej jednak do dnia 31 marca.

§ 97. (1) Po zamknięciu list poborowych wszelkie uzupełnienia i zmiany w tych listach mogą być dokonane — wyjąwszy przypadki wymienione w art. 47 ust. (2) — tylko przez powiatowe władze administracji ogólnej lub władze samorządowe, posiadające uprawnienia powiatowej władzy administracji ogólnej.

(2) Powody uzasadniające zmiany mają być omówione treściwie w liście poborowych.

(3) Skreślenia pierwotnego wpisu mają być dokonane w sposób umożliwiający jego odczytanie.

§ 98. (1) W razie kwestionowania przez poborowego przynależności do danego rocznika bez poparcia tego wymaganymi dokumentami (metryką urodzenia, wyciągiem z ksiąg metrykalnych) powiatowa władza administracji ogólnej przeprowadza dochodzenia, celem usunięcia powstałych wątpliwości.

(2) Gdy przeprowadzone dochodzenie nie daje dostatecznych podstaw do niewątpliwego ustalenia roku urodzenia, wpis do danego rocznika należy utrzymać, czyniąc odpowiedni wpis w liście poborowych; ustalenia wieku dokona komisja poborowa w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 99. (1) Skreślenie poborowego z listy poborowych następuje w razie:

a) stwierdzenia, że poborowy należy do innego rocznika; w tym przypadku należy poborowego skreślić z listy poborowych mylnego rocznika i wpisać do listy rocznika właściwego;

b) wpisania poborowego do listy poborowych innego powiatu;

c) zwolnienia od powszechnego obowiązku wojskowego z powodów wskazanych w art. 10 ust. (1);

d) stwierdzenia śmierci poborowego lub uznania go za zmarłego.

(2) Wypadek śmierci należy przyjąć za stwierdzony:

a) jeżeli zgon poborowego wpisany został do ksiąg metrykalnych (rejestrów stanu cywilnego) w kraju lub za granicą i udowodniony będzie odpowiednim dokumentem;

b) jeżeli zgon poborowego za granicą został wykazany urzędowym stwierdzeniem tego faktu przez urząd konsularny R. P.

Województwo ______________ Wzór nr 1 do § 57
Powiat ______________
Nazwa urzędu ______________ ______________, dnia ______________ 19___

Nr ______ WYCIĄG z metryk urodzenia (chrztu) mężczyzn urodzonych w roku _____

Nr kolejny	Nazwisko i imię	Data i miejsce urodzenia	a) Nazwisko i imię ojca b) Nazwisko panieńskie i imię matki	Zawód lub zatrudnienie ojca	Uwagi
1	2	3	4	5	6

Pieczęć urzędowa

Podpis urzędnika stanu cywilnego lub prowadzącego metryki

UWAGA: W rubryce 6 należy zamieszczać wszelkie znane dane, które mogą posłużyć do odszukania zapisanego, a zwłaszcza podać gminę miejsca zamieszkania lub pobytu, o ile jest to znane.

Województwo ______________ Wzór nr 2 do § 57
Powiat ______________
Nazwa urzędu ______________
Nr ______ ______________, dnia ______________ 19___ r.

WYCIĄG z metryk śmierci mężczyzn urodzonych w roku ______

Numer kolejny	NAZWISKO I IMIĘ	Data i miejsce urodzenia	Data i miejsce śmierci	a) Nazwisko i imię ojca b) Nazwisko panieńskie i imię matki	UWAGI
1	2	3	4	5	6

Pieczęć urzędowa

Podpis urzędnika stanu cywilnego lub prowadzącego metryki

UWAGA: W rubryce 6 należy zamieszczać wszelkie znane dane, które mogą posłużyć do odszukania zapisanego, a zwłaszcza podać gminę miejsca zamieszkania lub pobytu, o ile jest znane.

(Pieczęć nagłówkowa) Wzór nr 3 do §§ 63 i 81
Nr ______
Dnia ______________ 194___ r.

WYKAZ osób będących w wieku lat 17 i starszych, które nie zgłosiły się jeszcze do rejestru poborowych lub nie uczyniły zadość stawieniu się przed komisją poborową, a pozostają w zakładach karnych (poprawczych, wychowawczych) lub w zakładach dla umysłowo-chorych.

Nr kolejny	Data i miejsce urodzenia	Nazwisko i imię	Imiona rodziców (nazwisko panieńskie matki)	Miejsce zamieszkania	Stan choroby lub podstawa przebywania w zakładzie	Od kiedy przebywa w zakładzie	Uwagi

(Pieczęć)

____
(Podpis kierownika Zakładu)

Zarząd ______________ *Wzór nr 4 do § 68*
Powiat ______________
Dnia ______________ 19 ______ r.

ZAŚWIADCZENIE
o zgłoszeniu się do pierwszej rejestracji poborowych.

______________ urodzony ______________
(nazwisko i imię) *(dzień, miesiąc, rok)*
w ______________ syn ______________
(miejscowość, gmina, powiat) *(imiona rodziców)*
______________ zamieszkały w ______________
(panieńskie nazwisko matki) *(dokładny adres)*

zgłosił się do pierwszej rejestracji poborowych w myśl art. 16 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 220) i został wpisany do rejestru poborowych pod kolejnym Nr ______

(pieczęć) ______________
(podpis wydającego zaświadczenie)

POUCZENIE

1. O każdej zmianie miejsca zamieszkania, o zamierzonym wyjeździe za granicę oraz o przyjeździe z za granicy, o zmianie adresu w obrębie tej samej miejscowości, jak również o wyjeździe z miejsca zamieszkania na czasowy pobyt, trwający ponad 2 miesiące i o powrocie z tego wyjazdu — należy zawiadomić właściwy urząd (organ) meldunkowy. Ponadto w razie zmiany miejsca zamieszkania lub przyjazdu z zagranicy do kraju należy zgłosić się

osobiście we właściwym urzędzie meldunkowym w przeciągu 8 dni od chwili przybycia do nowego miejsca zamieszkania lub od chwili przyjazdu z zagranicy. Jako właściwy należy uważać urząd meldunkowy w nowym miejscu zamieszkania. W razie wyjazdu za granicę należy zgłosić swój przyjazd w ciągu 14 dni w najbliższym urzędzie konsularnym R. P.

O każdej zmianie miejsca zamieszkania (pobytu, adresu) za granicą należy powiadomić urząd konsularny R. P. w ciągu 14 dni.

Osoby, które nie wykonały obowiązku meldunkowego, podlegają karze aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 1000 zł albo jednej z tych kar. Za przekroczenie meldunkowe stosowane będą ponadto za granicą rygory, jak odmowa ulg i ułatwień związanych z pobytem za granicą a nawet pozbawienie obywatelstwa polskiego.

2. W razie wezwania do osobistego zgłoszenia się w sprawach związanych z powszechnym obowiązkiem wojskowym należy zgłosić się niezwłocznie.

3. Osoby podlegające powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, obowiązane są w ciągu miesiąca października i listopada tego roku kalendarzowego, w którym ukończyły lub ukończą 20 lat życia, zgłosić się ponownie osobiście lub pisemnie w zarządzie gminy miejsca zamieszkania lub pobytu z dokumentami stwierdzającymi tożsamość osoby, jako to: z dowodem osobistym, metryką urodzenia, paszportem, świadectwami szkolnymi itd. Osoby, które nie dopełniły bez uzasadnionego powodu obowiązku zgłoszenia się do rejestru poborowych, podlegają karze aresztu do 2 miesięcy i grzywny do 2000.— zł albo jednej z tych kar.

4. W razie wyjazdu za granicę należy wszelkie dokumenty, odnoszące się do wykonania powszechnego obowiązku wojskowego, jako to: zaświadczenia o rejestracji, dokumenty poborowe, dokumenty wojskowe — złożyć na przechowanie w komendzie rejonu uzupełnień właściwej ze względu na miejsce zamieszkania.

W razie nie przedstawienia organowi kontroli granicznej zaświadczenia komendanta rejonu uzupełnień o złożeniu wymienionych dokumentów na przechowanie — odprawa za granicę nie nastąpi.

5. W razie przekraczania granicy Państwa Polskiego na podstawie przepustek granicznych, wymienione w pkt. 4 dokumenty należy pod własną odpowiedzialnością pozostawić na przechowaniu u osoby pozostającej w kraju.

6. W razie zagubienia zaświadczenia należy zwrócić się o wydanie duplikatu zaświadczenia w drodze pisemnej do zarządu gminy, w którego rejestrze poborowych jest zapisany starający się o duplikat. Utratę zaświadczenia wystawionego przez urząd konsularny R. P., należy zgłosić pisemnie z prośbą o wystawienie duplikatu.

Zarząd .... *Wzór nr 5*

Powiat .... *do § 86*

Dnia .... 19........ r.

ZAŚWIADCZENIE
o zgłoszeniu się do ponownej rejestracji poborowych.

.... urodzony ....
(nazwisko i imię) *(dzień, miesiąc, rok)*

w .... syn ....
(miejscowość, gmina, powiat) *(imiona rodziców)*

.... zamieszkały w ....
(panieńskie nazwisko matki) *(dokładny adres)*

zgłosił się do ponownej rejestracji poborowych w myśl art. 19 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 220) i został wpisany do rejestru poborowych pod kolejnym Nr..............

....
(pieczęć) *(podpis wydającego zaświadczenie)*

POUCZENIE

1. Rejestr poborowych będzie w czasie od 1 do 15 stycznia tego roku kalendarzowego, w którym zarejestrowany kończy 21 lat życia, wyłożony do przejrzenia w zarządzie gminy w godzinach urzędowych. Każdy pominięty w rejestrze lub niewłaściwie wpisany może w tym czasie żądać uzupełnienia lub sprostowania mylnego wpisu.

2. O każdej zmianie miejsca zamieszkania, o zamierzonym wyjeździe za granicę oraz o przyjeździe z zagranicy, o zmianie adresu w obrębie tej samej miejscowości, jak również o wyjeździe z miejsca zamieszkania na czasowy pobyt, trwający ponad 2 miesiące i o powrocie z tego wyjazdu — należy zawiadomić właściwy urząd (organ) meldunkowy. Ponadto w razie zmiany miejsca zamieszkania lub przyjazdu z zagranicy do kraju należy zgłosić się osobiście we właściwym urzędzie meldunkowym w ciągu 8 dni od chwili przybycia do nowego miejsca zamieszkania lub od chwili przyjazdu z zagranicy. Jako właściwy należy uważać urząd meldunkowy w nowym miejscu zamieszkania. W razie wyjazdu za granicę należy zgłosić swój przyjazd w ciągu 14 dni w najbliższym urzędzie konsularnym R. P.

O każdej zmianie miejsca zamieszkania (pobytu, adresu) za granicą należy zawiadomić urząd konsularny R. P. w ciągu 14 dni.

Osoby, które nie wykonały obowiązku meldunkowego, podlegają karze aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 1000 zł albo jednej z tych kar. Za przekroczenie meldunkowe stosowane będą ponadto za granicą rygory, jak odmowa ulg i ułatwień związanych z pobytem za granicą, a nawet pozbawienia obywatelstwa polskiego.

3. Osoby wezwane do poboru powinny stawić się w miejscu i godzinie wyznaczonych w obwieszczeniu publicznym lub pisemnym wezwaniu. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo będzie karane przez powiatowe władze administracji ogólnej — karą aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 zł, albo obu tymi karami łącznie, bądź przez sądy powszechne, karą więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3 w zależności od zamiaru uchylającego się od poboru. Ponadto ukarany nie ma prawa do odroczenia zasadniczej służby wojskowej, tudzież do odbywania skróconej zasadniczej służby wojskowej.

4. W razie wyjazdu za granicę należy wszelkie dokumenty, odnoszące się do wykonania powszechnego obowiązku wojskowego, jako to: zaświadczenia o rejestracji, dokumenty poborowe, dokumenty wojskowe — złożyć na przechowanie w komendzie rejonu uzupełnień właściwej ze względu na miejsce zamieszkania.

W razie nie przedstawienia organowi kontroli granicznej zaświadczenia komendanta rejonu uzupełnień o złożeniu wymienionych dokumentów na przechowanie — odprawa za granicę nie nastąpi.

5. W razie przekraczania granicy Państwa Polskiego na podstawie przepustek granicznych, wymienione w pkt. 4 dokumenty należy pod własną odpowiedzialnością pozostawić na przechowaniu u osoby pozostającej w kraju.

6. W razie zagubienia zaświadczenia należy zwrócić się o wydanie duplikatu zaświadczenia w drodze pisemnej do zarządu gminy, w którego rejestrze poborowych jest zapisany starający się o duplikat.

402.
SPROSTOWANIE.

W przedruku rozporządzenia Ministerstwa Przemysłu z dnia 23. 5. 46, ogłoszonym w numerze 16 „Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego" z dnia 14. 6. 46 na stronie 235 prostuje się następujące omyłki:

§ 1 ceny węgla:

Sortyment Szlam w klasie III
jest zł 125,—
musi być zł 115,—

§ 3 za płukanie dolicza się
jest zł 7,—
musi być zł 17,—

§ 5 jest: „Równocześnie traci moc rozporządzenie ..... z dnia 3 grudnia 1935 r."
musi być:
„Równocześnie traci moc rozporządzenie ...... z dnia 26 grudnia 1945 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Powiatowy Zarząd Drogowy w Tarnowskich Górach **ogłasza zamknięcie drogi** Katowice—Wełnowiec—Bytom na odcinku od wiaduktu kolejowego w Brzezinach Śl. do miasta Bytomia.
na okres 3 miesięcy począwszy od 15 sierpnia br.
Objazd do Bytomia przez Brzeziny Śl., Brzozowice-Kamień i Piekary Śl. 28

Powiatowy Zarząd Drogowy w Bielsku podaje do wiadomości, że z powodu przebudowy, droga wojewódzka Bielsko—Dziedzice na odcinku od km 7,2 do km 9,5 w Czechowicach, została zamknięta dla wszelkiego ruchu kołowego, do dnia 15 września 1946 r.

Objazd jest po drogach gminnych w Czechowicach, równoległych do drogi wojewódzkiej. 25/P

Powiatowy Zarząd Drogowy w Bytomiu ogłasza zamknięcie drogi Bytom—Rokitnica—Opole na odcinku od Rokietnicy do Boniowic **na okres 4 miesięcy począwszy od 19 sierpnia br.** Objazd z Bytomia do Opola przez Górniki, Ptakowice, Zbrosławice, Kamieniec i Boniowice i odwrotnie. 30

NOTATKA.

Decyzją Ministra Przemysłu powołani zostali wotanci i ławnicy Kolegium Górniczego przy Ministrze Przemysłu, jako Sądu Górniczego, ostatecznego w toku instancji, na bieżące trzechlecie t. j. do dnia 30. 6. 1949 r., a mianowicie

jako wotanci:

1) Dypl. Inż. Górn. Bayer Michał, Dyrektor C. Z. P. W. w Katowicach.
2) Inż. Brzeski Roman, Prezes Wyż. Urz. Górn. w Katowicach,
3) Inż. Dr Friedberg Henryk, Kierownik Wydz. Zjedn. Przem. Naf. w Krakowie,
4) Inż. Górn. Grudziński Józef, Wiceprezes Wyż. Urz. Górn. w Krakowie
5) Mec. Gutkowski Karol, Kierownik Biura Prawn. C. Z. P. W. w Katowicach,
6) Inż. Górn. Hanasiewicz Włodzimierz, Prezes Wyż. Urz. Górn. w Krakowie,
7) Inż. Górn. Kossuth Stanisław, Wicedyrektor Centrali Zbytu P. W. w Katowicach,
8) Inż. Górn. Kuczyński Antoni, Naczelnik Wydz. Wyż. Urz. Górn. w Katowicach,
9) Inż. Górn. Miklaszewski Witold, Naczelnik Okr. Urz. Górn. w Bytomiu.
10) Inż. Górn. Nizinski Stanisław, Naczelnik Okr. Urz. Górn. w Gliwicach,
11) Inż. Górn. Schroter Tadeusz, Dyrektor Wydz. Górn. C. Z. P. H. w Częstochowie,
12) Inż. Górn., prawnik, Staufer Henryk, Naczelnik Okr. Urz. Górn. w Krośnie.

jako ławnicy:

1) Beinarowicz Witold, sztygar, zamieszkały Czeladź,
2) Inż. Górn. Grabianowski Roman, zamieszkały w Chorzowie,
3) Jerzyk Emil, zamieszkały w Krośnie.
4) Kaczor Jan, st. sztygar, zamieszkały w Wapnie.
5) Kodron Stefan, zamieszkały w Brzezinach Śląskich,
6) Inż. Górn. Kotłowski Adam, zamieszkały w Krośnie.
76) Inż. Górn. Lebiedzki Piotr, zamieszkały w Brzeszczu,
8) Lech Adam, prawnik i Wiceprezes m. Sosnowca,
9) Inż. Górn. Obtułowicz Julian, zamieszkały w Rzeszowie,
10) Inż. Górn. Piekarczyk Stanisław- Dyrektor w Zjedn. Kopalń Rudy Żel. w Częstochowie.
11) Dr Praw Potyka Józef, Dyrektor Spółki Brackiej, zamieszkały w Tarnowskich Górach,
12) Inż. Górn. Tobiczyk Karol, zamieszkały w Krakowie.
13) Szotek Edmund, sztygar, zamieszkały w Borku ad Częstochowa. 153

PRZETARGI PUBLICZNE.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski ogłasza **przetarg nieograniczony** na demontaż w Gliwicach, przeniesienie do Bielska i montaż hangaru lotniczego konstrukcji żelaznej.

Termin składania ofert upływa z dniem 26 sierpnia 1946 r. godz. 12.

Bliższe szczegóły na tablicy ogłoszeń Wydziału Komunikacyjnego Urzędu Wojewódzkiego (IV piętro).

Za Wojewodę:
(—) Inż. Mejer Tadeusz wz. Nacz. Wydz. Komunik.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, Wydział Odbudowy rozpisał **przetarg publiczny** na roboty wykończeniowe w mieszkalnym budynku skarbowym przy ul. Św. Bronisławy 24 w Katowicach-Ligocie.

Termin składania ofert upływa dnia 31. sierpnia br. o godz. 12. Szczegóły na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Wojewódzkim, IV. piętro.

Inż. Roman Maryniarczyk, Nacz. Wydz.

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski ogłasza **przetarg publiczny** na wykonanie robót adaptacyjnych w Gmachu Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

Termin składania ofert upływa dnia 7 września 1946 r. o god. 12.00, w Urzędzie Wojewódzkim, pok. 514.

Podkładki ofertowe można nabywać w Urzędzie Wojewódzkim codziennie w godzinach urzędowych, pok. 538.

Bliższe szczegóły na tablicy urzędowej Wydziału Odbudowy.

Za Wojewodę:
(—) Inż. Roman Maryniarczyk, Naczelnik Wydziału

OBWIESZCZENIE SĄDOWE.

Do tut. rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 9 kwietnia 1946 r. pod 1. b. 1480 odnośnie do małżonków spedytor Szczepan Manzel i jego żona Krystyna z Nowaków Manzelowa, oboje zamieszkali w Siemianowicach Śl. przy ulicy Sienkiewicza 6.

Umową małżeńską z dnia 13 marca 1946 r. wykluczono przysługujące mężowi prawo zarządu i użytkowanie co do majątku wniesionego żony, jak też i co do majątku mającego być przez nią nabytym w czasie trwania małżeństwa. P/23

SĄD GRODZKI W KATOWICACH.

LISTA ŁAWNIKÓW SĄDU OKRĘGOWEGO W GLIWICACH

powołanych do sądzenia spraw w postępowaniu doraźnym w sprawach o przestępstwa szczególnie niebezpieczne w okresie odbudowy Państwa.

1. Słowik Henryk, Gliwice, ul. Dolnych Wałów 18.
2. Renka Piotr, Gliwice, ul. Dacynowska.

3. Czerwieński Daniel, Gliwice, ul. Wrocławska 20.
4. Ruda Wiktor, Gliwice, ul. Nowy Świat 67.
5. Szydło Jan, Gliwice, ul. Nowy Świat 69.
6. Różankowski Julian, Gliwice, ul. Zwycięstwa 10/2.
7. Korzuszek Paweł, Gliwice, Nowy Świat 67.
8. Drewniok Karol, Szobieszowice, ul. Ligocka 82.
9. Wilk Józef, Gliwice, ul. Bernardyńska 94.
10. Sikora Franciszek, Szywałd 77a.
11. Zalewski Jan, Szywałd 150.
12. Łanowy Kasper, Szywałd.
13. Mróz Kazimierz, Szywałd 182.
14. Zagajewski Maciej, Szywałd 476.
15. Mgr. Smoliński Bronisł., Gliwice, ul. ks. Ziemowita 1.
16. Kriegel Stefan, Gliwice, ul. ks. Ziemowita 1.
17. Grabiński Roman, Gliwice, ul. Skargi 18.
18. Mgr. Wierzbicki Tadeusz, Gliwice, ul. Gomułki 11.
19. Mgr. Werner Tadeusz, Gliwice, Plebańska 7.
20. Kosmalski Stefan, Gliwice, ul. Wybrzeże W. P. 4.
21. Mgr. Kłosowski Józef, Gliwice, ul. Zwycięstwa 20 a.
22. Grabiański Wierosław, Gliwice, ul. Pławiecka 28.
23. Borecki Tadeusz, Gliwice, ul. Wybrzeże W. P. 5.
24. Wągiel Wiktor, Gliwice, ul. Jagiellońska 24.
25. Sarzyński Wiesław, Gliwice, ul. Długa 27.
26. Kręczyński Tadeusz, Gliwice, ul. Dąbrowskiego 23.
27. Hoffman Zygmunt, Gliwice, ul. Sobieskiego 6.
28. Wieczorek Marian, Gliwice, ul. Wrocławska 7.
29. inż. Książkiewicz Kazimierz, Gliwice, ul. Zwycięstwa 7.
30. Bloch Jan, Gliwice, ul. Fabryczka 36.
31. Mgr. Bogulski Władysław, Gliwice, ul. Kościuszki 2.
32. Gulba Leopold, Gliwice, ul. Dolna 38.
33. Pawluk Rudolf, Gliwice, ul. Zawiszy Czarnego 20.
34. Gargasz Michał, Gliwice, ul. Narożna 2.
35. Jeleński Dominik, Gliwice, Opactwa 1.
36. Wahl Stanisław, Gliwice, ul. Wrocławska 8.
37. Żurek Piotr, Gliwice, ul. Czarneckiego 23.
38. Filanowski Józef, Gliwice, ul. Korfantego 34.

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubione prawo jazdy nr. 12671 wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice oraz zaświadczenie rejestracji wojskowej wystawione przez R. K. U. Katowice na nazwisko Jasiński Paweł, Janów, ul. Wolności 120. 99

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości koni nr. 2010/82 i 2011/59 wystawione przez Zarząd Gminny Kochłowice na nazwisko Wilk Wincenty zamieszkały Kochłowice, ul. Rymera 6. 100

Unieważnia się zgubione prawo jazdy na wszelkie pojazdy mechaniczne wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Kielcach na nazwisko Golis Marjan, Twaróg, Żwinowiecka 2. 101

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną motocykla Nr. rjestr. M-90114, wystawioną przez Urząd Samochodowy Wrocław na Centralę Aprowizacji C. Z. P. M. Wrocław. 102

Unieważnia się zgubione prawo jazdy na wszelkie pojazdy mechaniczne wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach na nazwisko Denys Bazyli, zamieszkały Katowice, Stanisława 5. 103

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu „Chevrolet" nr. rejestr. 71310 wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy na Urząd Wojewódzki w Katowicach. 104

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną Nr. C-72094 na samochód ciężarowy Marki „Thornoccoft", Nr. silnika 29965, Nr. podwozia 39118, wystawioną przez Okr. Urz. Sam. Katowice dla P. P. T. i M. R. Oddział w Opolu. 105

Unieważnia się skradzioną Deklarację wierności wystawioną przez Starostwo Powiatowe Będzin na nazwisko Bajer Wacław zam. Będzin. 108

Unieważnia się zgubione zaświadczenie próbne nr. 7351 na samochód osobowy marki „Stayer" nr. silnika 2511353 wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach na Wojewódzki Komitet P. P. S. w Katowicach. 106

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową wystawioną przez Wojewódzki Urząd Informacji i Propagandy w Katowicach na nazwisko Wojton Henryk, zamieszkały w Piotrowicach. 107

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu „Skoda" nr. rejestr. A-68518, nr. silnika 61602, nr. podw. 61602 oraz zaświadczenie na ciągnik marki „Stock" Nr. Pr. 69152, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Hutę „Baildon" w Katowicach. 109

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną na samochód ciężarowy „Phanomen" nr. rejestr. Pr. 6617, nr. silnika 285310, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Państwową Fabrykę Związków Azotowych w Chorzowie. 110

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową wystawioną przez Dyrekcję Ceł Gliwice, decyzję niemieckiej listy narodowościowej, deklarację wierności wystawioną przez Starostwo Powiatowe Bielsko na nazwisko Bronny Albina, Bielsko, Sobieskiego 22. 111

Unieważnia się zgubione prawo jazdy (zielone) na wszelkie pojazdy mechaniczne wydane przez Okręgowy Urząd Samochodowy Lwów na nazwisko Grzybowski Józef, zamieszk. Koźle, Mickiewicza 14. 112

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną motocykla Nr. M-72455, prawo jazdy nr. 472, Legitymację służbową wystawioną przez Urząd Wojewódzki Katowice, zaświadczenie R. K. U. z Katowic i Koźla oraz Kartę rozpoznawczą wystawioną w Będzinie na nazwisko Zając Zygmunt, Starostwo Powiatowe Koźle. 113

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia, wystawiony przez Zarząd Miejski Chorzów na nazwisko Marcinkowski Jerzy, zamieszkały Chorzów, ul. Wolności 176. 114

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu marki „Ford" Nr. rejestr. C-70687, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach na Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w Chorzowie. 115

Unieważnia się skradzione prawo jazdy wystawione przez Urząd Wojewódzki Katowice na nazwisko Sawczak Wacław, zamieszkały Gliwice, Pszczyńska 17. 173

Unieważnia się zgubione prawo jazdy, wystawione przez Urząd Wojewódzki Katowice, na nazwisko Szykowski Teodor, zamieszkały Siemianowice, Słowackiego 2. 172

Unieważnia się prawo jazdy Nr. 4718, wystawione przez Urząd Wojewódzki Katowice na nazwisko Makieła Tadeusz, zamieszkały Ogrodzieniec, pow. Olkusz, Kościuszki 130. 171

Unieważnia się zgubione zaświadczenie rejestracyjne samochodu „Hanomag" Nr. Pr. 6520, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Mikołowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego. 170

Unieważnia się zgubioną kartę rejestr. samochodu G. M. C. nr. 92335 wystawioną przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Katowice, na nazwisko Zawierucha Alojzy zamieszkały Zabrze, Plac Warszawski 5. 169

Unieważnia się zgubione prawo jazdy nr. 1005/42/339 wystawione przez Oddział Ruchu Drogowego Katowice na nazwisko Budny Alfred, zamieszkały Bielszowice, Kokotowa 63. 168

Unieważnia się skradz. dokumenty na samochód marki „Chevrolet“ nr. rejestr. C-73364, nr. silnika B. V. 452686, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na firmę Quissek-Geppert, Bielsko. 116

Unieważnia się skradzione prawo jazdy (czerwone) wystawione przez Wydział Komunikacyjny, Oddział Ruchu Drogowego, na nazwisko Gubała Dobrosław, Bielsko. 117

Unieważnia się zgubione prawo jazdy Nr. 16894, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na nazwisko Kozłowski Antoni, Nowy Bytom. 118

Unieważnia się skradz. książkę tożsamości oraz kartę rejestracyjną na samochód „Chevrolet“ Nr. rej. C-67802, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Towarzystwo Sosnowieckich Fabryk Rur i Żelaza w Zawierciu. 119

Unieważnia się skradzione zaświadczenie rejestracyjne samochodu „Tempo“ Nr. rejestr. C. 66300, nr. silnika 343539 wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, dla Przedsiębiorstwa, Państwowa Pralnia Chemiczna i Farbiarnia Nr. 2 (dawn. Chero) w Sosnowcu. 120

Unieważnia się skradzione zezwolenie na broń, wystawione przez U. B. Strzelce na nazwisko Sobolewski Stanisław, zamieszkały Zdzieszowice, poczta Leśnica. 121

Unieważnia się zgubione prawo jazdy na wszelkie pojazdy mechaniczne Nr. 3462/45 wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Łodzi na nazwisko Panek Zygmunt, zamieszkały w Prądniku, ul. Sobieskiego 12. 122

Unieważnia się skradzione prawo jazdy Nr. 4890/45 wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Katowicach na nazwisko Józef Raczyński, zamieszkały w Prądniku, ul. Sobieskiego 12. 123

Unieważnia się zgubione zaświadczenie na samochód osobowy „Fiat“ Nr. rej. Pr. 6638 wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Wojewódzki Oddz. Świadczeń Rzeczowych w Katowicach. 124

Unieważnia się legitymację służbową wystawioną przez C. Z. P. W. na nazwisko Węgrzyn Stanisław, Katowice. 125

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną na samochód marki Skoda-Favovil Nr. rej. A-68654, nr. podwoz. 65084, nr. silnika 5508, wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na C. Z. P. P. W. Katowice, ul. Kościuszki 30. 126

Unieważnia się zgubione zaświadczenie na motocykl, Nr. rej. Pr. 6649, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na K. S. „Pogoń“ Sekcja Motorowa w Katowicach. 127

Unieważnia się zgubione zaświadczenie na motocykl marki „Velocet“ Nr. rejestr. Pr. 6792, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na K. S. „Pogoń“ Sekcja Motorowa w Katowicach. 128

Unieważnia się zgubione prawo jazdy, deklarację wierności oraz zaświadczenie R. K. U. Katowice na nazwisko Czyba Jerzy, Kochłowice. 129

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski na nazwisko Rumin Konstanty. 130

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową wystawioną przez Urząd Wojewódzki Katowice, na nazwisko Smaczniński Feliks, Katowice. 131

Unieważnia się zgubione zaświadczenie rejestracyjne samochodu półciężarowego „Opel-Adam“ Nr. rej. Pr. 7457, nr. silnika 14102, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Związek Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację, Zarząd Wojewódzki w Katowicach. 132

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu „Renold“ Nr. rejestr. C-93304, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Spółdzielnię „Silesia“ Katowice, Młyńska 7. 133

Unieważnia się zgubiony tymczasowy dowód tożsamości konia Nr. 355, wystawiony na nazwisko właśc. Brzoza Konrad, zamieszkały Chorzów II, Rymera 11. 134

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną samochodu marki „Mercedez-Benz“ Nr. rej. C-70269, oraz dowód rejestracji motocykla N. S. U. Nr. rej. M-71504, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Państwowe Przedsiębiorstwo Transportowe w Opolu. 135

Unieważnia się zgubione zaświadczenie na samochód marki D. K. W. Nr. rejestr. Pr. 4241, wystawione przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Państwowy Urząd Nieruchomości Ziemskich w Opolu. 136

Unieważnia się skradzioną kartę ewidencyjną samochodu „Dodge“ nr. rejestr. C-71933, nr. silnika T110L 133559C, nr. podw. 91145920, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Gliwickie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego w Gliwicach. 137

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną na samochód marki „Mercedes“ Nr. A-65773, nr. silnika 131593, nr. podwozia 216427 wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy na Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych — Powiatowy Urząd Ziemski w Lublińcu. 138

Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną nr. Pr. 6797 na motocykl wystawioną przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice na Zjednoczenie Przemysłu Cukierniczego Zabrze. 139

Unieważnia się skradziony dowód rejestracyjny samochodu „Dodge“ Nr. rej. C-73412, wystaw. przez Okręgowy Urząd Samochodowy Katowice, na Wojewódzki Komitet P. P. R. w Katowicach. 141

Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą Nr. 1004 wystawioną przez Starostwo Siedlce na nazwisko Maria z Góreckich Kocotowa, zamieszkała w Katowicach, Kilińskiego 32. 142

Unieważnia się zniszczone prawo jazdy, wystawione przez Oddział Ruchu Drogowego w Katowicach na nazwisko Jerzy Baj, zamieszkały w Katowicach, Warszawska 17. 143

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia na nazwisko właściciela F l a k K o n s t a n t y, zamieszkały w Strzyżowicach. 181

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 244, tel. 444 i 452, adm.-pok. 242, tel. 356. *ZA REDAKCJE: Dr Piotr Bałowski.*

PRENUMERATA: Roczna 360,— zł, półroczna 180,— zł, kwartalna 90,— zł. Prenumerata powinna być opłacana najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru.

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 4,— zł. druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 2 zł, najmniejsze ogłoszenie w tym dziale 20 zł. Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony. Cena 20,— zł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, (dawn. Drukarnia Urzędu Wojew. Śląsko-Dąbrowskiego). Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54

R 20084